

DOMOLJUB

ŠTEV. 10.

V LJUBLJANI, DNE 11. MARCA 1931

LETO 44

Cena 38 Din za celo leto. Za inozemstvo 60 Din. Posamezna številka 1 Din. V inseratnem delu vsaka drobna vrstica ali nje prostor 10 Din. Izhaja vsako sredo. Spisi in dopisi naj se pošiljajo Uredništvu »Domoljub«, naročnina, reklamacije in inserati Upravništvu »Domoljub« v Ljubljani.

Ne tako!

Vedno pogosteje slišimo tožbe, kako resno je ogroženo gospodarsko stanje našega naroda. Davki so preveliki, plače so nizke, obleka in orodje je drago, kar kmet prodaja, nima nobene cene, število brezposelnih gre v stotisoče, obrtnik in trgovec propadata. Res je to. Slabše je danes, kot je bilo v onih starih, dobrih časih, ko tudi ni bilo nikomur z rožicami poslano. Na drugi plati pa vidimo med našim narodom nekatere pojave, kateri pričajo ali o neiskrenosti našega tarnanja, ali pa o neodpustljivi lahkomišljenosti ljudi, ki si svoje bedno gospodarsko stanje slabšajo z razvadami, ki na veliko uničujejo narodno premoženje in zdravje.

Ena velikih naših napak je čezmerno veseljačenje. Poglejmo le letošnji predpust po naši deželi in po naših mestih. Stotine veselice s plesom in celonočnim popivanjem so priredili gostilničarji in razne organizacije. Da si razni manj solidni gostolničarji prirejajo take zabave (pošteti jih ne marajo), se nam zdi še razumljivo. To je njihov kruh! Vendar se nam je zdi prav, da oblasti tako rade dovoljujejo slične ponočne zabave, ki se velikokrat končajo z grdo kletvino, nožem in kolom. Nekaj veliko bolj žalostnega pa je, da prirejajo veselice tudi neštete naše organizacije. Trdit se upamo, da obstoja vidno delovanje marsikaterih take organizacije samo v tem, da pripravijo vsako leto eno vrtno, eno Silvestrovo in eno predpustno veselico.

Po mestih je seveda najslabše. V Ljubljani se niti zvrstiti niso mogli vsi, čeprav so bile številne ljubljanske dvorane vedno oddane. Plesali in pili so iz vseh mogočih razlogov: eni na katoliški podlagi, drugi na svobodomiselni, eni za razširjenje sporta, drugi za povzdigo pevske kulture, eni za dobrodelne namene, drugi za poglobitev nacionalne zavesti, še celo ljubljanske gospode so svoje nedolžne otroke namaškerale in jih prignale plesat v Union — in mesarski pomočniki so priredili kar tri plesne dobrodelne prireditve. Pa še drugih — nič koliko! Koliko je bilo tu videti frakov in cilindrov in židanih toalet po najnovejši modi in dragih vin in pikantnih delikates. V ljubljanskih predmestjih pa stradajo tisoči odpuščenih delavcev in njihovih lačnih družin kruha. Pa kaj, nobel moramo biti, pa če nas je tudi jutri konec.

Če je naše »kulturno središče« tako, kakšna naj bo potem dežela? Vidimo, da

skuša dežela mesto posnemati tudi v tem oziru. Tudi dežela veseljači na debelo. Radi bi o tem spregovorili par besed:

Prvo gasilcem! Da jih naš narod ceni, kot neobhodno potrebno dobrodelno organizacijo, je resnica. Da bi jih pa vsi cenili še bolj, ako ne bi tolikokrat prirejali organiziranega pijačevanja potom svojih veselice, je pa tudi res. Strokovno glasilo Gasilske zveze je že večkrat opozarjalo gasilce na to napako. A zdi se, da zastoj! Koliko pa imajo društva dobička od takih prireditev? Presneto malo. Treba je plačati godbo in reklamo, razne potnine in razbito posodo itd. — pa ostane za blagajno par stotakov, ali pa je treba kriti še primanjkljaj. Ljudje so pa znesli skupaj težke tisočake. Gotovo žrtvujejo ljudje pri nas za gasilske veselice letno 10 milijonov dinarjev. In čisti dobiček? Ta se ne da šteti na milijone. Gasilci, oprimate se raje resnega prosvetnega dela in temeljite strokovne izobrazbe, pa boste videli, da vas bo ljudstvo vedno rado podpiralo tudi z denarnimi prispevki, ko boste za pomoč zaprosili. In veliko kulturno in državotvorno nalogo boste vršili, ako boste pomagali preprečevati zapravljajne narodnega premoženja in zdravja.

Drugo našim Sokolom! Saj je po izjavi g. ministrskega predsednika dobrohotna kritika državnih ustanov dovoljena. Odkrito povemo, da smo pričakovali, da bo novi državni Sokol zavzel glede čezmernega veseljačenja drugačne smernice, kakor jih je imel stari, svobodomiselni Sokol. Po več kot enoletnem obstoju državnega Sokola se o tem žal nismo mogli uveriti. Malo je bilo predpustnih sokolskih veselice in celo prireditev na državne priznanice, ki bi se končale pred zoro naslednjega dne. Kako uničujoče mora to vplivati na mladino, katero je država izročila v telesno, kulturno in nacionalno vzgojo sokolski organizaciji. Kaj pomaga, ako šola propagira treznost, če pa mladina tam, kjer pričakuje, ne vidi dejanj. Sledila bo zgledom, ne besedam!

Naše mnenje je, da sta imenovani dve organizaciji v prvi vrsti poklicani k delu za iztrenjenje našega naroda. Dokažite svojim članom, da je mogoče veselje in zabava tudi v treznem stanju. Nekatere slovenske organizacije se tega načela drže in sijajno uspevajo, gmotno in moralno. Pojdimo vsi skupaj na delo, da vzgojimo trezen, varčen in s tem gospodarsko trden rod, ki bo najboljša opora državi.

Državne postave v službi katoliške akcije

V knjigi: Kvišku zdaj dežela vsa. (Beseda o katoliški akciji. V Ljubljani 1931.) beremo med drugim:

I.

Nedeljski počitek od državne strani je urejen po trgovski, obrtni in delavski zakonodaji. Tam je določeno, da in v koliko se v nedeljo in praznik ne sme delati! Zakon o zaščiti delavcev pravi: »§ 12. Ob nedeljah je prepovedano vsako delo pomoznemu osebju (t. j. delavcem) v vseh obrtnih, industrijskih, trgovskih, prometnih, rudarskih in njim podobnih podjetjih. — Izjeme od te postave daje samo banska uprava (oddelek za inspekcijo dela), ki pa da dovoljenje le redkokrat za resnično neodložljivo delo.

Kazen za te prestopke je 10—500 Din ali 1—10 dni zavora, pri banu (za večje prestopke) 1—1000 Din ali 1—20 dni zavora, pri ministru (za še večje) 1—1500 Din ali 1—30 dni zavora.

Na podlagi te postave se lahko zabrani vsako nepotrebno javno delo ob nedeljah in zapovedanih praznikih.

II.

Zakon o notranji upravi, člen 74, govori: »Državne oblasti občne uprave morejo (brez ozira na sodno postopanje) prisoditi kazni predvideno v členu 78 zaradi nedostojnega nastopanja ali vedenja na javnih ali javnosti pristopnih mestih, ako se moti javni red, mir, varnost, morala ali dostojnost, ali ako se dela javno pohujšanje.« Člen 78 določa za to isto kazni kakor za nedovoljeno nedeljsko delo.

Na podlagi te določbe se lahko zabrani, da bi — kakor si podstopajo — hodili kopalci v kopalnih oblekah izven kopalnice in druge nesposobnosti.

III.

§ 174: Kdor objavlja javno ali po tisku oglas, s katerim prikrito ali očitno ponuja, javno razlaga ali hvali izvestna sredstva ali orodje za odpravo ploda ali ponuja za to svoje ali tuje usluge, se kaznuje s stroгим zaporom do enega leta;

§ 287: Kdor ima javno predavanje nemoralne vsebine, s katerim nasnavlja nečista dejanja, kakor tudi kdor izdeluje, prodaja, razširja ali v obče daje v javni promet spise, novine, slike in druge pred-

PO SVETU

Katoliška cerkev

Ravno. Za blaženega bo proglašen leta 1902. umrli vseučiliški profesor Contardo Ferrini. — Vatikan je pristopil k mednarodni radio-zvezi. — Bivši policijski uradnik Heinrich Brückner iz nemškega Würzburga je nedavno opravil prvo sv. mašo. — 470 starokatolikov je v Avstriji, od teh na Dunaju 323. — Za berlinsko škofijo se bo vršil letos 20. katoliški dan v Stettinu.

Italija

Fašisti se togote. Spomenica jugoslovanskih škofov, ki jo je priobčil zadnji »Domoljub« na uvodnem mestu, razburja fašiste, kar naprej. Jezi jih še posebno, da so škofovsko poslanico priobčili vsi veliki svetovni listi in tako je dokazano vsemu vsetu na vekomaj, kako so ravnali in ravnajo fašistični megočnjaki z ubogimi slovenskimi primorskimi rojaki, našimi krvnimi brati. Fašistični listi kruto napadajo naše škoje, z vso ostrostjo in podlostjo pa pišejo tudi o slovenski primorski duhovščini, ki jo hočejo pregnati. Resnica pač v oči bode. Fašisti ključajo na pomoč Vatikan, ki raj prepove škofom, da bi se opravljale ra sv. Jože a molitve za preganjane brate. Sv. Oče pa pozna žalostne razmere v zasednem Primorju in pozna tudi fašiste, ki jih je že večkrat javno obsodil. Zato je hitro in pravočasno razumljivo, uspeha pa ne bo imelo.

Ravno. V Poljanu so zaprli fašisti črnačenka duhovnika. — Radi napaja na trančevca stražnika Rastrellija so zaprli enajst fantov iz Kača pri Kanalu. — Za slovenskih učiteljev in učiteljic so zaprli prestavili fašisti v notranjost Italije. — Veliki fašistični svet je sklenil, da bo po vse politične zločince sodilo izredno sodišče v Rimu. — Fašistični časopisi odkrito pišejo, da je treba cerkev v Italiji potlačiti.

Nemčija

Komunistične demonstracije, zaukazane iz Moskve na račun brezposelnosti, so se izvršile, v kolikor so bile dovoljene, skoraj po vseh evropskih državah mirno, le v Nemčiji so odnesli komunisti več ali

manj krvave glave. V Berlinu je zaprla policija več ali manj boljševiskih kričočev. Brezposelni so napadli mnoge trgovine za živila in jih oropali. V Leipzigu je z ozirnom na tam se vršči veleselj prepovedala policija vse obhode. Vendar so se v predmestjih komunisti zbrali in obmetavali policijo s kamenjem in sličnim orožjem. Policija je streljala in uradno poročilo trdi, da je bilo med demonstranti 5 mrtvih in do 10 težko ranjenih. Dvomimo, če so taki in podobni kravali najspešnejše sredstvo za odpravo brezposelnosti.

Litva

Zopet nauk za vse katoličane. Zgodovina nam dokazuje, kako so se v tej ali drugi katoliški državi polastili oblasti brezverci in vladali po svoje. Na drugi strani pa pa nam ista zgodovina priča, da so dobro organizirani katoličani celo v po večini nekatoliških državah imeli odločilno besedo. Povečini protestantska Nemčija, kjer je centrumaš Brüning državni kanceler, dokazuje poslednje, Litva, ki ima 86% katoliškega, tačas čisto brezpravnega prebivalstva, pa svedoči prvo našo trditev. Litvanska vlada je torej prepovedala, čeprav so katoličani v ogromni večini, verske organizacije, poddržavila je zasebne katoliške šole in sedaj namerava uvesti še civilni zakon, ki ga smatra Cerkev za pod smrtnim grehom prepovedano koruzništvo. Sedanja litvanska vlada zapira katoliško dijaštvo ter duhovščino, katero nadzira po cerkvah no žandarjih. Litvanski katoličani se sicer krepko drže v boju za svoje pravice. Če bi pa bili vedno čuječi v obrambo katoliških načel in sicer ne samo v cerkvi, temveč tudi zunanje v politiki, bi bilo litvanskim katoličanom pribranieno marsikatero razočaranje današnjih dni.

Anglija

Uspeh za uspehom. Če komu, je treba priznati angleški delavski vladi, da dobro vodi krmilo v današnjem razburkanem morju svetovnega političnega življenja. Nedavno smo občudovali dalekovidnost angleškega, po ogromni večini sicer nekatoliškega parlamenta, ki pa ni dopustil, da bi se z novim šolskim zakonom oškodovalo katoliško manišino in je raje prosvetnega ministra pognal v ostavko. Nato smo

se divili angleški bistroumnosti, ki je vsaj deloma pomirila Francijo z Italijo. Zdaj pa čujemo, da se je zastopnik Angležev v Indiji, tamošnji podkralj, sestaj z voditeljem Indijcev za popolno neodvisnost, z Gandhijem in da se je dosegel tudi v tem pogledu sporazum. Ogromna bogata Indija postane svobodna država angleške svetovne moči, kakor Irska, Kanada, Avstralija in druge. Zadovoljna Indija bo tako v veliki meri odtegnjena nevarnemu vplivu osednega ruskega boljševizma, za kar Angležem, svetovnim trgovcem, pač v prvi vrsti gre. Eni pobijajo komunistem tako, drugi drugače. Gotovo pa je, da so Angleži v tem oziru — največji mojstri.

Rusija

Ravno. Ob 13 letnici ustanovitve rdeče armade je boljševiški vojni komisar Vorosilov izdal za armado proglaš, v katerem omenja nevarnost vojne, ki da jo hočejo naprtiti Rusiji druge države. Vorosilov pravi, da pripravljajo mednarodni kapitalisti vojno, hujšo od zadnje svetovne. — Radi veleizidaje pride zopet 14 oseb pred revolucionarno sodišče v Moskvi. —

Amerika

Teika nesreča pri pogrebu. Faro Sv. Stefana v Chicagu je zadela nova nesreča. 13. februarja so pokopali duhovnika, g. Alfonza Miklavčiča O. F. M. Da je bil priljubljen, je pokazala udeležba pri pogrebu. Na pogrebni poti v Lemont se je ponesrečil avto, v katerem so bili Aleksander Urankar O. F. M., pomožni župnik fare Sv. Stefana, Mr. Račič, Mr. Skala, ki je avto vozil in pogrebnik Mr. Zefran. Pogrebniku se je mudilo, da doide pogrebni voz zato so vzeli krašjo pot, ki pa je bila usodepolna zanje. Nedaleč od doma se je zaletel drug avto vanje in jih vrgel v električni voz, tako da je njih avto popolnoma razbit. Mr. Skala in Mr. Zefran sta samo na glavi dobila nekaj poškodb. Mr. Račič irra obraz skazen, tako da ga je strašno pogledati: spodnjo čeljust ima preklano, nos prebit in v obraz je popolnoma črn. Rev. A. Urankar je dobil največ, ne po obrazu sicer, pač pa ima zlomljeno levo roko, zelo ga je pretreslo, da mu ves život ni v rabo, samo s desno roko si še lahko pomaga. — Naj Gospod skoraj raskloni vsem prizadetim popolno zdravje!

Drobne novice

Na Angleškem bo stavka (štrafk), ki bi ogrožala zdravje, varnost in oskrbo živiljskimi potrebščinami — zakonito prepovedana.

Vstahi so zmagali v južnameriški državi Peru-ju.

Anarhisti so pognali v zrak cerkev sv. Lavrencija v španski Barceloni.

En srednji blisk, porojen s silo električne centrale, bi s'al okrog 70.000 Din.

50 milijard frankov znaša francoski državni proračun.

112 starejših ljudi (bivših častnikov, odvetnikov itd.) študira v pariškem bogoslovju za duhovnike.

Skupina nemških in poljskih kapitalistov hoče zgraditi v Romuniji veliko tovarno pahištva.

meča, ki obsejajo težko kršitev javne morale, se kaznuje s strogim zaporom in v detorju;

§ 292: Z zaporom do dveh let se kaznuje mož ali žena zaradi prešuštva, ki bi ga eden izmed njiju izvršil z drugo osebo, katere se prav tako kaznuje z isto kaznijo.

IV.

Dne 27. marca 1922 je tekratna pokrajinska uprava naročila vsem okrajnim glavarstvom, naj posvetijo bogokletstvu največjo pozornost ter proti onim, ki javno preklinjajo, postopajo v smislu cesarske naredbe z dne 20. aprila 1854. Na podlagi tega paragrafa se torej more in mora postopati proti javnemu preklinjevanju.

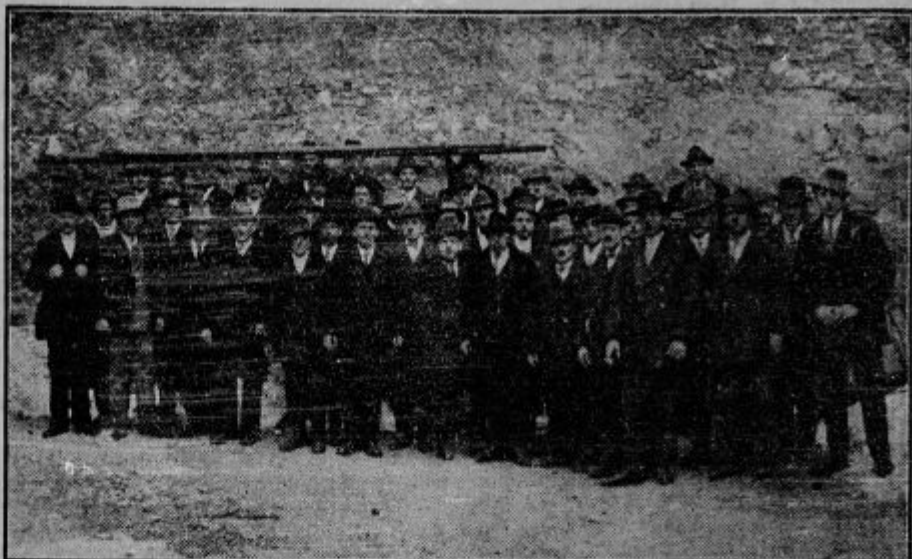
Vrhu tega se proti javnemu preklinjevanju postopa po jugoslovanskemu kazens-

skemu zakonu. § 162 se glasi: »Kdor preklinja Boga ali vero ali javno smeši obrede ali običaje bogočastja, se kaznuje z zaporom do enega leta.« Kazen 10—500 Din ali 1—10 dni zapora.

V.

Tudi zoper razgrajanje fantov ob vojaškem naboru in vpoklicu je močče na podlagi § 74 avstrijskega in § 74 jugoslov. zakona o notranji upravi z lahkoto nastopiti — zlasti občina, če ima župan in občinski možje kaj resne volje in poguma.

Je namreč z vsemi temi postavami tako: kjer ni tožnika, ni sodnika. Če oblast sama na to premalo pazi, je treba, da pazimo mi. Čim bolj bomo zahtevali od oblasti, da postavne določbe izvršuje, oziroma sama izdaja potrebne odredbe, bolj jih bo dajala in izvrševala

Deputacija iz Strug. 50 mož po številu, se je pred tednom oglasila na banovini v Ljubljani. Može so zbujali po Ljubljani veliko pozornost.

Ga. Josefa Kratnar, mati kamniškega mestnega župana, je praznovala te dni svoj 80. rojstni dan.

Ostanki rimskega vodovoda, ki je dovajal vodo rimski trdnjavi Neviudunum, (med Krškim in Cerkljami na Dol.) so dali povod, da hočejo ta vodovod obnoviti in z vodo preskrbeti Krško polje. Leva slika nam kaže studenec pod Gorjanci, ki je dajal vodo starim Rimljanom, slika zgoraj pa 2000 let stare lončene cevi, ki jih je še danes veliko v zemlji.

Gospa: (jezna): Med tem ko vam vse to pripovedujem, bi delo že sama lahko opravila.
Služkinja: »Jaz tudi v tem času ko moram poslušati vaše ragljanje.«

»Oče, zakaj pa moram onega ki nas je obiskal pri odhodu spremiti do vrat?«
»Zato, da se prepričam, če je res odšel.«

»Dober dan, gospod Kozamernik! Ali Vas bom predstaviti svoji boljji polovici?«

KUPUJTE PRI TVRDKAH, KI INSERIRAJO V »DOMOLJUBU«!

Pevski zbor slovenskih učiteljev je priredil pred par dnevi več lepih koncertov po državi. Posebno v Belgradu so izvrstni pevci dosegli velik uspeh.

Na povabilo sovjetov bodo voditelji nemške industrije obiskali Moskvo.

Stari avtomobilni kavčuk brez žeblice kupuje Albanija za podplate pri opankah.

Konkurz je napovedala romunska banka Dacia. Zgube 500 milijonov.

Za 25% je nazadovala v preteklem letu proizvodnja piva v Avstriji.

Celotno zrakoplovno zvezo ima Praga—Erno.

Po cerkvah je kradel 17 letni sin visokega češkega drž. uradnika v Šahach.

Davica in tifus divja a na Madjarskem.

1820 kinematografov s pol milijona sedeži je v češkoslovaški republiki.

Občinsko volilno pravico so si priborile ženske na Japonskem.

Skupno hočejo nastopiti socialisti in republikanci pri španskih državnoborskih volitvah.

Predlog za sežiganje mrličev je belgijska zbornica sprejela s 86 proti 70 glasovom. Ali ni že ogenj svetovne vojne dovolj ljudi pokončal?

Sovjetske nove tovorne vagoni lahko opaziš na češkoslovaških progah.

49 let je že nepretrgoma poslanec znani češki politik dr. Kranar.

Strupena megla se je zopet pojavila v Belgiji. Če prične zares, bo rameravani krematorij odveč.

Hitro hoče zvišati delovna do 120 km na uro nemške železnice.

52.732 zadrug je bilo 1. marca letos v Nemčiji.

Radi brezposelnosti se je zelo znižala upora v meka v Ameriki.

Ljudsko štetje v Avstriji bo v drugi polovici tekočega leta.

Polovica policije v Chicagi je bila v službi »kralja razbojnikov« Al. Capora.

Zopet je nevarno obotelo na pelnem turškem otoku bivačiči iz Rusije pregnani boljševiški voditelj Trocki.

121.000 oseb je prestopilo zlatih 10 let na Angleškem v katoliško vero. Vpov je mnogo angloških protestantskih duhovnikov.

Ker so učenci zastupljena mesta je obolelo v r adjarski Budapešti 140 ljudi.

Angleški prosvetni minister je odstopil, ker parlament ni sprejel zakona proti katoliškim šolam.

Zelo odločno se zavzema za vrimorske Slovane francoski katoliški list.

Svoje križarke hoče prodati Grčija.

Centrum (s'ranko po zezledu nemške) so ustanovili v Španiji. Prepozno?

Tintnik je zagnal romunskemu kralju v glavo, ker ga ni poznal, pijan policijski narednik.

Nova preganjanja napovedujejo kršitvi slovenski katoliški duhovščini v Italiji. Ne bo usreha — molitev oblake prode.

Dajmo zgled za bratski mir. Je de' al te dni nemški minister Curtius na Dunaju.

Priloga se prvi slovenski zavod

Vzajemna zavarovalnica Ljubljana

r lastni palači ob Miklošičevi in Masarykovi cesti

PODRUŽNICE:

Celje, Palača Ljudske posojilnice, Zagreb, Starčevićev trg 6, Sarajevo, Aleksandrova cesta 101, Split, Ulica XI. bruka 22, Beograd, Poincarova 2

KAJ JE NOVEGA

d 80 letnico je praznovala ga. Jožeta Kratner, mati mesnega župana v Kamniku. Na mnoga leta!

d Iz Amerike se je vrnil v Belgrad izseljeniški komisar g. Etbin Kristan.

d Upokojen je kot uradnik IV. skupine I. kategorije pravoslavni duhovnik dravske divizijske oblasti g. Dimitrije Janković v Ljubljani. Gospod Janković je še v najboljših letih. Slišali smo, da bo sedaj prevzel vodstvo pravoslavne cerkv. občine v Trstu.

d Francoskega admirala Guepratte, ki je te dni obiskal Belgrad, kar smo že zadnjič poročali, je odlikoval Nj. Vel. kralj z redom jugoslovanske krone I. razreda.

d Za ljubljanskega mestnega šolskega nadzornika je imenovan vadniški učitelj g. Rado Grum.

d 50 mož močno odposlanstvo iz Strug pri Lobrepolah na Dolenskem je prišlo pretekli teden v Ljubljano. Močje so se mudili na banovini. Sprejel jih je g. podkan. Kaj so tam iskali, raj sami povedo.

d G. podban dr. O. Pirkmajer je odšel na daljši dopust.

d Zupan v Strugah za enkrat še os'ane. Okrajno načelstvo v Kocelju je brzojavno odložilo izročitev županskih poslov novimenuvanemu županu g. Hočevanju in os'ane znenkrat do nadaljnjega še g. župan Pogorelec.

d Misijona v Ljubljani bo v dnevih od 14. do 25. marca 1931. Spored misijona v Ljubljani v vseh župnih cerkvah je naslednji: V soboto (14. marca): ob 3/8 zvečer Litanije z blagoslovom, nato »Pridi Sv. Duha« in uvodni misijonski govor. — Ob nedeljah (15. in 22. marca) in prazničnih (19. in 25. marca) bo z'utraj in dopoldne služba božja z misijonskimi govori kakor po navadi; popoldne v vseh župnih cerkvah ob 1/4 sv. križev pot, nato misijonski govor; zvečer ob 3/8 Litanije z blagoslovom, nato misijonski govor. — Ob delavnikih: ob 5 z'utraj tika sv. maša, ob 1/6 misijonski govor, nato sv. maša z blagoslovom. Zvečer ob 1/6 sv. križev pot, ob 3/8 litanije z blagoslovom, nato misijonski govor. — V stolnici bodo ob delavnikih tudi popoldne ob 1/4 misijonski govori in litanije. — Po večernem govoru bo vsak dan zazvonil misijonski zvon in vabil k molitvi za srečen izid misijona. Sklep misijona bo na praznik Marijinega oznanjenja ob 4 popoldne.

d Daruj, kdor ima! Misijonarka dr. Mirjam Zalaznik, nas je prosila, da bi ji poslali nekaj nabožnih knjig, zlasti pa, da bi ji preskrbeli razlago sv. p'sma s'are zaveze. Vse, ki bi lahko pogrešali kake nabožne knjige v kateremkoli jeziku in vse, ki bi mogli pogrešati sv. pismo nove in stare zaveze (izdaja Mohorjeve družbe) vliudno presimo, naj te namenijo za našo misijonarko, ki deluje kot profesorica v indijskih misijonih, dr. Mirjam Zalaznikovi in naj knjige pošljejo na naslov: Misijonska pisarna Ljubljana, Semeniška ul. 2.

d Ogled tramvajске mogo iz Ljubljane v St. Vid se je izvršil 3. marca. Trajal

je ves dan. Zapisnik ogleda je komisija podpisala, s čimer je dana pravna možnost za začetek gradbenih del. Kakor čujemo, se za tramvajsko zvezo poteguje tudi občina Dev. Mar. v Polju oziroma njen nemurni občinski odbornik g. J. Dimnik.

d Zaščita države. Dne 3. marca se je pričela pred državnim sodiščem za zaščito države v Belgradu razprava proti P. Deutschbauerju in tovarišem, skupno 40 oseb. Vsi so obtoženi radi komunistične agitacije.

d Pol sirove ovčje kože je pojedel za stavo kmet Radisav Marič iz vasi Ostati pri Ivanjci. Zaslužil je dvesto dinarjev, pa še sit je bil vsaj za en dan.

d 1000 hektolitrov vina so prodali te dni na javni dražbi na slepem tiru pri glavnem tovornem skladišču v Ljubljani za 43.000 Din. Seveda je bilo vino pokvarjeno in bo uporabno le kot kis ali prekuhanu žganje.

d Zadrugam v vednost. Predsedstvo belgrajske trgovske zbornice je poslalo vlogo, v kateri javlja, da nabavljalne in konsumne zadruge ne prodajajo blaga le svojim članom. Na to vlogo je finančno ministristvo razposlalo 28. februarja okrožnico finančnim direktorjem, v kateri da'e navodila za pregled in ugotovitev, ali nabavljalne in konsumne zadruge kršijo predpise, in je izdalo nalog direktorjem, da zahtevajo od vseh zadrug te vrste na podlagi zakona obenem z bilanco prošlega leta tudi podatke o številu zadrugarjev in poročilo, da prodajajo samo zadrugarjem. Če te zadruge ne bi prodajale blaga samo zadrugarjem, jih bodo direktorje obdavčile z družbenim davkom na podlagi čl. 77 in 78 zakona o neposrednih davkih. Direktorje bodo v vsakem sumljivem primeru pregledale knjige zadrug, zlasti podpis zadrugarjev in število oseb, ki se jim blago prodaja. Ta pregled je obvezen za direktorje v vsakem primeru. V smislu zakona se bo vršil pregled tako zaradi tega, kakor tudi na prijavo zasebnikov.

d Če štokrlja med cigane prileti. Ciganska tolpa Nikolič, broječa 20 oseb, se je delj časa klatila po litijskih hribih, kjer je povsod kradla in goljufala. Končno pa so orožniki vso družbo pripeljali v Litijsko. moške so zaprli, ženske pa spravili na litijsko sejmišče. Pa je mlada ciganka v mrzli noči povila zdravo punčko in za pomoč so cigani ponudili pritekli na sodnijo, da so začasno izpustili nekega cigana, da je bil na babico, potem so ga zopet zaprli. Litijani, ki so dobrega srca, so mali novi občanki prinesli toplega perila in druge robotije. Po par dneh zapora so cigane odgnali čez Wagenšperk proti Novemu mestu.

d Japonski gledališki igralci, ki že osem mesecev gostujejo po Evropi, so 7. in 8. marca priredili gledališko predstavo v Osijeku. Igralska družba šteje 30 članov.

d »Domovina« in kuluk. S kakšno radostjo je sprejelo slovensko kmeško ljudstvo kuluk, je znano. Zato ne bo odveč, ako ponatisnemo, kaj piše o kuluku glasilo »naprednih kmetov«. »Domovina« je 19. febru-

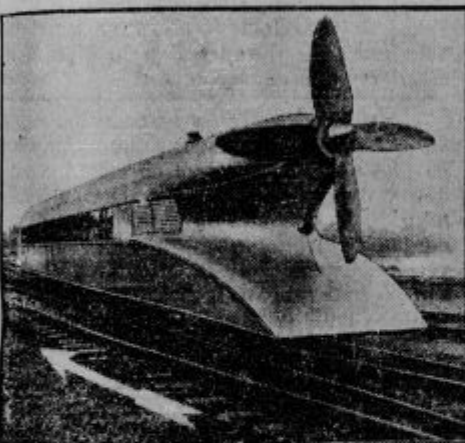

Sporazum med lordom Irwinom in Gandijem. Iz Indije se poroča, da je končno vendarle prišlo do sporazuma med indijskim podkraljem Irwinom in voditeljem Indijcev Gandijem. V bodoče bo obrežnim prebivalcem dovoljeno pridobivati sol iz morja, medtem ko bo v notranjosti dežele ostal v veljavi solni moropol.

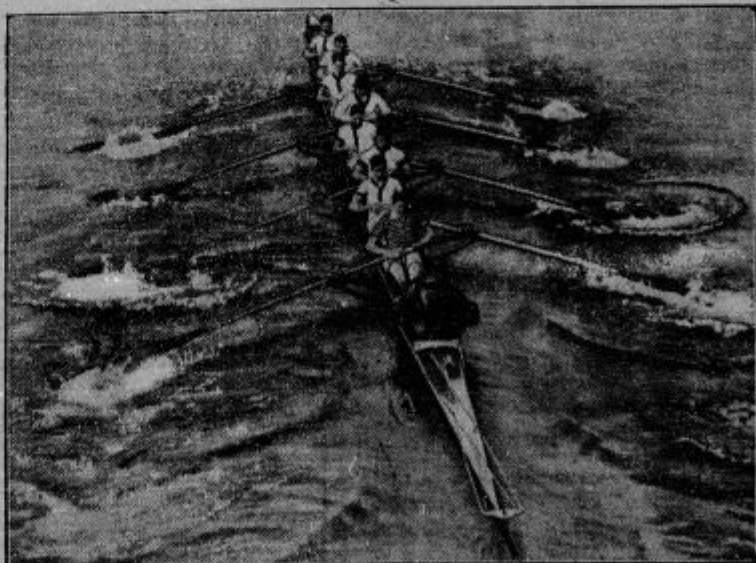
Kapitana Wilkinsa hoče pri nevarni podmorski vožnji na severni tečaj spremljati tudi njegova žena. Pravi, da gre raje na nevarno pot, kot da bi doma živela v negotovosti, kaj je z njema možem.

Za 15.000 Din

je zavarovan od 1. januarja 1931 dalje
VSAK »SLOVENCEV« NAROČNIK
 za slučaj smrti vsled nezgode, ako ima naročnino na vsakdanjega »SLOVENCA« plačano redno vsaj za en mesec naprej.
POSLUŽITE SE TE KRASNE PRILIKE VSI,
 ki še niste naročeni na vsakdanjega »Slovenca«. Pišite dopisnico na upravo v Ljubljano in poslali Vam bodo nekaj številč brezplačno na ogled.

Zrakoplov na tračnicah? Švicarski profesor Wiesinger je izumil železniški voz na zračni vijak, ki bi omogočil silno hitro vožnjo. Istočasno je nemški iznajditelj Kruckenberg prišel po dolgih poskusih do sličnega izuma, čigar poizkusna vožnja se je dobro posrečila. Sedaj se ta dva moža tožita, kdo je to čudo prvi iznašel.

Mizar — dvakrat doktor. 30letni mizar Peter Dehen je pri svojem delu pridno študiral, naredil maturo, nato dosegel doktorat iz prava. Pravi pa, da bo še naprej ostal pri svoji obrti.

Veelaške tekme med študenti Oksfordske in Kembridške univerze na Anleškem se bodo kot že dolgo vrsto let, tudi letos vršile koncem marca. Milijoni ljudi prisostvujejo vedno tem tekmam. Slika nam kaže tekmovalce pri »treniranju«.

arja poudarila sledeče svoje mnenje: »Zaradi popolnega nerazumevanja cestnih potreb so naše ceste propadle. Zato je poiskala današnja vlada korenito sredstvo za popravilo cest v tako zvanem ljudskem delu — kuluku. Hudo je to breme, toda pametno izveden kuluk je edina pot, da hitro rešimo naše ceste propasti. Da bo dosegel kuluk svoj namen, je treba pustiti cestarju, ki ima zadevno prakso, glavno besedo na cesti glede množine gramozja in časa posipanja. Drugič pa je treba breme kuluka tako razdeliti, da ne bosta nosila največ bremena delavec in kmet. Ne glede na to, da bi se z navadnimi dckladami tako slabe ceste, kakor so danes, ne mogle urediti, kmet tudi veliko lreže odrine kuluk z delom kakor z denarjem, ki ga je tako malo v kmetskih žepih. Vsake tlake se ljudje boje, ker vedno bolj počemaj smisel za skupne koristi, vendar bo kmet, ki vrši vse leto toliko tlake na svoji grudli, obravnil raši nekaj dni kuluka za ceste, kakor pa plača zadevno davščino.«

d *Kuluk se sme odmerjati samo od osnovnega davka. Tako zadnje sporočilo.*

d *Romarij k Sv. Hemi na Koroškem se prizivljajo, da se prijavijo za skupni potni list najpozneje do Velike noči, in sicer oni z Gorenjske pri žurnem uradu na Jesenicah, oni iz škofjeloške okolice pa žurnemu uradu v Javorjahu, p. Poljane nad Škofjo Loko. Pri prijavi naj naznačijo: Primek, ime, stan, bivališče, občino, rojstno leto in den. Obenem s prijavo naj pošljejo 10 Din za stroške potnega lista. Romanje se vrši v času od 29. aprila do 2. maja. Na veselo evidenje! — Zupane Janez, vodja romanja, Četenarovan, p. Poljane nad Škofjo Loko.*

d *Želje lesnih industrijcev.* Oni dan se je vršilo v Belgradu posvetovanje lesnih industrijcev, ki ga je sklical g. minister ing. Serbec. Na koncu je bil sprejet sledeči predlog: 1. Da se sečnja v državnih gozdovih omeji, v zasebnih pa stroške nadzira. 2. Da se za koloniste v južni Srbiji zgradijo lesene hišice, ki v vsakem oziru odgovarjajo, in se tako otvori lesni industriji domači trg. 3. Da se takoj ukinejo predpisi glede izvoza bolnega, neobdelanega lesa na škodo zdravega, obdelanega lesa. 4. Da novo uvedeni vagonski davek, ki se je uvedel v dravski banovini, ne obremenjuje po nepotrebnem industrije. Za izvedbo novega cestnega programa naj se najamejo dolgoročna posojila. 5. Da se ukine 2 odstotna banovinska taksa na sečnjo lesa po hlohlih.

d *Odposlanstvo rudarskih delavcev iz Trbovelj je prispelo pretekli teden v Belgrad in je izročilo spomenico finančnemu ministru, ministru za socialno politiko in ministru za gozdarstvo in rudarstvo. O morebitnih uspehih bomo poročali.*

d *Častno priznanje.* Ugledni londonski časopis »Times« je priobčil nedavno članek, v katerem trdi, da je stanje naših državnih financ vseskozi zadovoljivo in da je Jugoslavija edina država na jugovzhodu Evrope, ki ji lahko tuji kapital popolnoma zaupa.

d *Za zvezo Slovenije z morjem.* V ljubljanskem Trgovskem domu se je vršila te dni seja finančnega odseka odbora za zgradbo železniške proge Kočevje—Sušak.

Na seji je bilo sklenjeno, naj se odbor obrne do železniškega ministrstva z zahtevo, da se naj razpiše licitacija za prevzem gradbenih del proge Kočevje—Sušak. Kakor čujemo, kaže, da bomo v kratkem dobili potrebna sredstva za zgraditev te važne železnice, ako bo tudi država storila v tem pogledu svojo dolžnost.

d *Za 5000 Din se že dobi v Zagrebu rabljen, vendar še prav dober avtomobil.*

d *Prepovedan je uvoz zaklanih prašičev v kosih in uvoz slanine v Češkoslovaško. Dovoljen pa je uvoz celih zaklanih prašičev ali razpolovičenih ter uvoz mesa in slanine skupaj.*

d *Hranilne vloge v Jugoslaviji znašajo nad 13 milijard dinarjev.*

d *Padec cen.* V Osjeku je te dni začel neki mesar prodajati govedino prve vrste po 8 do 12, svinjino po 12 do 14, teletino po 12 do 16, mast po 14, salo in slanino pa po 13 Din za kg. Vse je drlo k temu mesarju, ki je prispil s tem tudi druge tovarne k znižanju cen. Živeli posnemovalci v dravski banovini!

d *Nova zveza mlinov.* Ob navzočnosti 120 zastopnikov je bila ustanovljena v Novem Sadu zveza mlinov. Druga organizacija mlinske industrije obstoji v Zagrebu.

d *Žoge tožijo o pomanjkanju surovine.* Prodaja lesa iz Jugoslavije gre v zadnjem času prav dobro od rok. Nekatere žage v Srbiji delujejo s polnim obratom. Nekatere celo tožijo o pomanjkanju lesa.

d *Za izvoz koruze iz Jugoslavije v Italijo je določena za dobo od 1. do 31. marca izredna prevozna cena.*

d *Naš izvoz je v januarju v primeri z decembrom zelo padel. Le poglejmo! V januarju 1930 smo izvozili 422 tisoč ton v vrednosti 161 milj. Din, v decembru 1930 je šlo iz Jugoslavije 307 tisoč ton, vrednih 493 milj. Din, a v januarju 1931 je znašal izvoz 255 tisoč ton v vrednosti 384 milj. Din. Sličen pojav kažejo tudi druge države.*

d *V Spodnjem Logu pri Kočevju je umrl dne 1. marca čndi bivajčji vpokojeni župnik g. Janez Partelme. — Naj počiva v miru!*

d *Najstarejša dekle v fari Dev. Marija v Polju, 90 letna Šumarjeva Magdalena je umrla te dni.*

d *Ker ga je v vodi zadela kap.* V Dravi je utonil 65 letni upokojeni poštni uslužbenec Ivan Fuček v Osjeku. Šel je precej »dobre volje« z loncem po vodo v Dravo. Na bregu mu je spodrsnilo in padel je na glavo v Dravo. V neposredni bližini sta se slučajno nahajala neki gostilničar in ribič, ki sta takoj skočila v čoln in se jima je posrečilo, da sta ponesrečenca izvlekla iz vode. Bil pa je že mrtev, ker ga je v vodi zadela kap.

d *V Šoštanju je umrl vzorni vzgojitelj, g. Jože Cugmus, učitelj v pokoju. Večni mir!*

d *Izginil je v Savinji.* Zadnje dni, ko je Savinja radi južnega vremena narastla, so se podali nekateri lesni trgovci s svojimi splavi na Hrvaško, upajoč, da jih bodo kot prvi dobro prodali. Tako se je napotil tudi z večjim številom splavov lesni trgovec in posestnik Franc Stopar iz Nizke vasi. Misli je svoje blago prodati v Mitrovici. Na žalost pa ga je med potjo dohitela smrt. V bližini Rimskih toplic je padel s splava v Savinjo, skušal je splavati proti kraju, a ko je že skoraj dosegel breg, je naenkrat izginil v Savinji. Zapušča ženo in dva otročka.

d *S cigareto je zažgal slamo.* V Dalji pri Osjeku je neki posestnik dovolil Ignacu Dobriču, da sme prenočiti v njegovem hlevu. Dobrič je bil pijan in je s cigareto zažgal slamo. Rezgetanje konj je vzbudilo pozornost mimoidoščih, ki so šli v hlev in videli, kako gori. Dobrič je ležal na tleh. Takoj so ga izvlekli iz hleva, pa je kmalu nato umrl. Konj radi ognja in dima niso mogli rešiti in sta zgorela.

d *Okrajna kmetska zveza za kamniški okraj bo imela letos svoj redni občni zbor ra tiho nedeljo 22. marca ob pol 10 dopoldne v dvorani Kamniškega doma v Kamniku. Na dnevnem redu je poročilo o dosežanjem delovanju, razgovor o tekočih zadevah kmetskega stanu in volitve. Ob tej priliki bo tudi zelo važno gospodarsko predavanje. Člani, pokažite svojo zavednost in se zborovanja polnoštevilno udeležite! — Odbor OKZ.*

d *Velik potres je bil koncem preteklega tedna v južni Srbiji. V vasi Mirčevu je na posledicah potresa umrla ena ženska, devet oseb je težje poškodovanih. V vasi Grčištu se nahaja pod ruševinami neke hiše sedemčlanska rodobina, ki je še niso rešili. Poškodovane so mnoge hiše in mnoge železniške postaje. Nj. Velj. kralj je odšel v spremstvu ministr. predsednika generala Živkovića na kraj nesreče. Prebivalci se boje, da se bo potres ponovil.*

d *Okoli 100 kg težka železna plošča je zdrobila nogo tovarniškemu delavcu Jožetu Markizetiju na Jesenicah na Gorenjskem. Naj skoraj okreva!*

d *Ko je pomagal pri trebljenju sadnega drevja se je lestev preobrnila in zlomila roko 11 letnemu Ladu Pircu na Viru pri Domžalah.*

d *Na Donavi sta trčila parnika »Zagreb« in Franchet d'Esperay« Ponesrečeno ladjo »Zagreb« so odpeljali v Smederevo, kjer ji bodo popravili sprednji del. Pri nesreči so našli smrt Kati in Pavlina Tomaž iz Vojvodine pri Pančevu, Sima Tulović, krmar, neka starejša dama, za katero se misli, da je identična s Tinko Simičevo, in starejši gospod, za katerega ime se ne ve. Ostale ponesrečence še iščejo. Komisija še vedno dela na mestu nesreče in vodi preiskavo. Zasllišane so bile vse osebe, ki so bile v usodnem trenutku na ladjah. Kapetana obeh ladij so zaprli.*

d *Požar je uničil gospodarsko poslopje z vsem inventarjem posestnika Hribarja v Zaborštu pri Ihanu.*

Dr. med. Zdenka Gomišek

špecialistka za kožne in spolne bolezni

Kozmetika—diatermija, višinsko solnce
ordinura od 1/2 10—12 in 3—5 ure

Ljubljana

Ciril-Methodova ulica št. 16/1

(Za gimnazijo na Poljanah)

d Zgoreli sta Matuševa in Črnkova domača v Markovcih v Slovenski Krajini.

d Na 12 let teške ječe je bil obsojen pred ljubljanskim zbornim sodiščem 23 letni pripravnik finančne kontrole Rudolf Bodlaj, ki je 5. septembra lani s službeno karabinko ustrelil svojega tovariša 27 letnega pripravnika Ivana Malovka, doma iz Novega mesta.

d O, te kokoši! Vojteh in Ivan Čosmak iz Cerovlana pri Eosanski Gradiški se kljub enakemu imenu ne moreta videti. — Vžrck so kokoši, ki utajajo z enega vrta na drugi. Tako so te dni zašle Ivanove Putke v Vojtehoovo pšenico. Ko jih je Vojteh začel poditi s kamenjem, je prilitel Ivan s ramokresom in je trikrat ustrelil proti Vojtehu. Prva dva strela s' a zresčila, tretji pa je zadel Vojteha blizu tliška in ga težko ranil. Prepeljali so ga v bolnišnico, kjer je kmalu umrl. Ivana so odpeljali orožniki v zapor.

d Pri vosovanju se je srečal s fanti, s katerimi je bil sprt 33 letni F. Z. v nekem kroju lilijskega obrača. Požil je revolver in Z. je dobil strel v nogo. Mu jo bodo rajbrž odrezali.

d Indičeva pijada. Pri Sv. Loranu v Slov. goricah so kul ali pjanje. Ob tej priliki se je v smislu starodavnih navad zbralo vse polno fantov, ki so prilo izkoristili za razvedrilo in zabavo. Proti polnoči pa je prišlo med navzočimi fanti do ošilkov in prepira, ki je končal s tem, da je 18 letni posestnikov sin Srečko Letnik obležal na tleh vrs v krvi in zaboden z nožem v trebuh, tako da so mu izstopila čreva. Težko ranjenega fantja so prepeljali v mariborsko srbično bolnišnico. Njegovo stanje je zelo resno.

d Od doma pobegnil. Krojaški pomočnik Viktor Mšček star 29 let iz Zg. Šiške, zrtvojen v Ljubljano, je 8. januarja pobegnil neznan kam. Oblečen je v svetlo letensko obleko, je vitke, sredinove ke postave, podolgačatega bledega obraza ter kostanjevih las. Najnost se v ljudno naprčša, če ga kdo vidi, naj naznani varnostnim organom, da ga odajo na pristojno mesto.

d Doračajoča mladina naj zavziva zjutraj kozarec naravne »Franz-Josef« grenčice, ki dosega vsled svojega učinkovanja kot čistilo želodca, črev in krvi zelo zadovoljive uspehe pri dedlicah in dečkih. Na otroških klinikah se uporablja »Franz-Josef« voda že pri malih, češče zelo zaprtih bolnikih. »Franz-Josef« grenčica se dobiva v lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

d Nad 160.000 ljudi je čitalo krasno povest »Kraljica Estera«. - Slovenski prevod se dobi v Jugoslovanski knjigarni in v Novi založbi po 15 Din.

d Na 16. gostuje v nedeljo 15. marca Proslavljeno društvo Barje v Prosvetnem domu z igro Fernando. Vabimo prijatelje gosilstva in druge, da se volodivje udeležijo.

d Dol z cenarji, to je geslo prave in pametne, trgovine! Danes moramo stremeti za tem, da so cene oblike, čevijem in perilu kolikor mogoče nizke. To pa ni lahko! Kmet nima denarja, a on je glavni potrošač industrijskih predmetov. Brez kmeta pri nas ni napredka. Da se pa tudi kmetu, ki je danes skrbno brez denarja, da možnost, da si nabupi za praznike dobro in poceni obleko, je Trgovski dom Smernečki znatno znižal cene.

n Čručje. Prosvetno društvo uprizori v nedeljo 15. marca dramo »Doma«. Začetek ob 3. polnočne in pol 8 zvečer. Pridite pogledati!

Beseda o starih Dolenjcih

O naših starih dolenjskih dedih piše Valva-zor tako-e:

Dolenjci, ki se splošno »Dolence« imenujejo, prebivajo v drugem delu dežele in govore krani-sko; vendar pa povsod malo drugače. Na njihovih poslopih ne opaziš krasote, pa tudi ne umazanosti in zanikarnosti. Kajti njihove hiše niso zidane, ampak zgrajene z lesa in s slamo krite, vendar pa so vseno čedne. Ponekod najdeš zidane kleti, vca-sih tudi nekatere zidane hiše, kakršnih pa je le malo.

Dolenjska noša.

Njihova noša ni povsod enaka. Ponekod no-sijo klobuke, ki so nekam visoki in zgoraj nekaj ožji ko spodaj, sredi pa nekoliko tanjši. Drugod se pa pokrivajo z velikimi kosmatimi kučmami, posebno po zimi.

Imajo kratke suknje ali kozake, nosijo malo čevljev, bolj skorjane. Ponekod imajo njihove suk-nje na ramenih pričipnjene ovratnik, drugod okrog-el, drugod zopet štirioglat. Marsikje imajo pri srajkah velike, visoke in debele ovratnike okrog vratu. Vsi pa nosijo okoli pasu precej širok pas iz črnega usnja.

Po modri las so ponekod podobni Gorenjcem, drugi pa si strižejo lase do ušes, tako da je ostrizena polovica podobna prereznim meloni, ali čepici ali polkrogli. Drugod zopet si puste nad celom veliki šop las, tri ali štiri prste dolg, vse drugo pa gladko ostrizejo. Med njihovimi in gorenjskimi bradami ni razlike.

Zenska noša je kakor na Gorenjskem, le da ne nosijo naprsnih rut. Poleg tega Dolenjke obu-va-jo večinoma črne skorjane; ponekod hodijo v po-polnoma nagubanih skorjnih.

Po nekaterih krajih imajo ženske navado, če druga drugo pozdravljata, da se obamita navzkriž čez ramo in ledja, kakor bi se hotele metati.

Dolenjska svatovačina.

Kadar se ženijo, hodi ženin s tovarišem vabit na svate. Prav tako stori nevesta od svoje strani. Če je že dekle in taka tudi po zunanem, jo spremlja družica. Če pa je vdova, vzame seboj kako ženičo, ki ji »teta« pravijo, za družbo in po-moči pri vabljenju. Včasih pa bodisi vdova, ali de-klé vzame seboj močaka, ki mu po slovensko pra-vijo »druže«, kateri z njo vabi svate.

Ko ženin pozneje pride po nevesto, se z njim šalijo, kakor na Gorenjskem, vendar nekoliko dru-gače.

Vrata hiše, v kateri je nevesta, zapro. Ko po-tem »starešina« z ženinom, kakor njegov pomočnik, zahteva, naj mu izroči nevesto, se iz hiše oglasi »druže«, češ, da nimajo neveste. Po dolgem bese-dovanju izpusti »druže« starešina kako staro ba-biče v razginiti obleki in pravi, da ni nobene druge. »Starešina« pa odgovarja, da ta ni prava in da more dobiti pravo. Nato mu pošlje »druže« iz hiše »teto«. To »starešina« sprejme in pravi: »Ta je za me, jaz pa zahtevam drugačno, ki bo za Ze-uina pravšna.« Nakar mu pošljejo družico, katero starešina izroči »tovarišu«. Po dolgem besedičenju in oporekanju, pride končno prava nevesta. Potem vsi skupaj gredo v cerkev v spremstvu godcev, in sicer navadno pes.

Ko po poroki sedejo za mizo k obedu, pri-nese »druže« na mizo pogačo ali »prešenco«, jo po-kaže svatom in jo hoče zopet odnesti. »Starešina« ga pa prosi, naj jim jo vendarle pusti. In začeta besedovati na dolgo in široko. Slednjic se »druže« da pregovoriti, da jo prepusti »starešini«. Ta nato pogačo razreže na kose. Z enako ceremonijo pri-nese potem druge drugo in vse druge »pogače« in »prešence«, kolikor so jih povablejni svatje prinesli seboj. Kajpada jih prinese seboj le najodličnejši in kdor se hoče postaviti.

Slednjic se eden godcev, namreč goslar, pre-obleče v raztrgane cape in začne svatom ponujati vola na prodaj. Ampak njegovo ponudbo zasmeh-ljivo odklanjajo, češ da je vola ukradel, in mu za kratek čas mesto denarja dele bunke. Taka šale in norčije trajajo celo uro, on pa še vedno ponuja vola, da bi prišel do denarja, je pa tako nesečen, da prejema le bunke in take novce, ki je na njih vtišljenih pet prstov. Ker pa čez dvajsetkrat pride v hišo ponujati vola in z njim barantajo, nazadnje iz barantije nastane pretepaja in se z namišljenim

Raskošje, lasje negovati z Pixavonom

svaki može z Shampooom

Pixavon-Shampoo

ima sve prednosti tekućeg Pixavona.

1. Ne vsebuje sode,
2. daje polnu mehku penu
3. podeluje lasjema vonj, sjaj in mehko polnost

Je Jan svežanj zadostuje za 2 pranja in stane samo Din. 3'50

Odol Kompanija a. d., Beograd

volovskim barantanjem skregajo. Končno mora po-begniti s hiše; če ga pa dobe, dobi novih bunk — seveda le v šali, čeprav jih čisto zares čuti. Kajti udarci včasih vendarle bole, čeprav se človek zra-ven smeje. Takih šal, kakor je vlovška komedija napravilo še več. In med takimi norčijami navadno mine obed.

Ponekod, kakor okrog Turjaka, imajo navado, ko pride na mizo zadnja jed, namreč kaša, da ku-harica prinese s slamo obvezano zajemalko, v ka-teri je še nekaj kaše, in jo ponudi »starešini« s sporočilom, češ da je žlica kriva in krevlasta in da ne more več; zato naj ji da o kak priboljšek. Nato vsakdo denz vanjo, kolikor hoče. To je kuharčino.

Nato odide nevesta z ženinom ali k večerji ali pa na njegov dom, kamor gresta lepo pes.

Botri.

Če ju potem Bog blagoslovi z otroki, napro-sijo k sinčku dva botra in eno botro, hčerki pa dve botri in enega botra.

Pogrebščina.

Ko pokopavajo mrliča, je ponekod, posebno na Turjaku in tam okrog, navada, da takoj po po-grebu dajo jesti le tistim, ki so pokonavali. Potem pa osem dni vsak dan prihajajo v hišo oni, ki so šli za pogrebom kakor tudi tisti, ki so mrliča no-sili. V izbi polagajo tla, kjer je mrlič ležal, križem po dve voščeni svečki, jih prižgo na vseh štirih koncih, potem pokleknejo in toliko časa molijo, da svečke pogore. To se zgodi nekako v pol ure. Po-tem na gre vsak svojo pot. To ponavljajo osem dni. Toda zadnji dan, to je osmi, pa jim je treba dati jesti. Potem je mrlič šele prav pokopan.

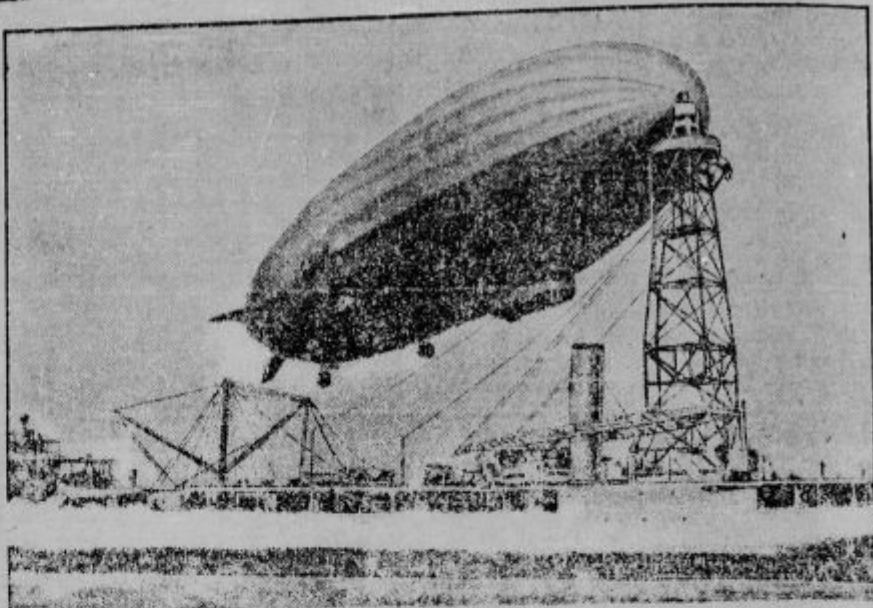
Dolenjci manj plešejo ko Gorenjci.

Dolenjci nimajo takih plesov ko Gorenjci. Pač pa je o praznikih, o Božiču in Veliki noči, pri njih tako ko na Gorenjskem.

Ko pa proso manejo in lan tero, se zbera-fantje in trobilo v rogove. Po dva in dva stopita

»Zakaj pa vi nesete samo eno desko, drugi pa dve?«
Zato, ker so predni, da bi večkrat doli prišli.

Ladja za zvečelac. Da ima ameriška vojska zavarovan tudi zrak nad seboj, vozi s seboj tudi zrakoplove. Sedaj so se za svoj najvišji vojakov Les Anglos pridrili ladjo, kjer je in prjak priprjen.

Večkrat medistak povesca. Z našim levo, kjer je dol odstopil. Njegov naslednik bo najbrže ...

„Dobrotljuba“

može se nimati v Vaši pisni

Nagajte tako in najbrže s ovencami na čim večerkih, ki ravno v vaših rokah področje z vašim letom in letom, da hitite in krasno barvno sliko statore bozje. Za navocho zadošča doplačila na upravo.

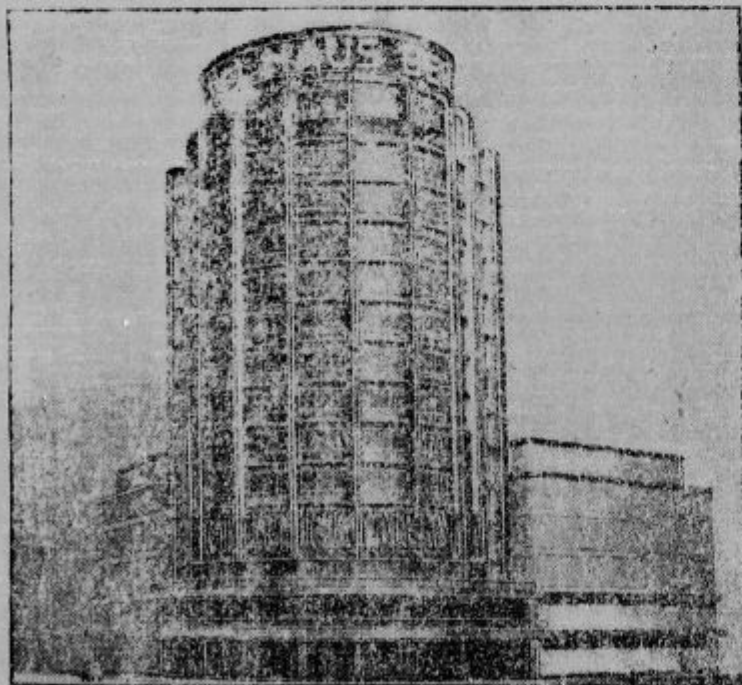
„Dobrotljuba“ v Ljubljani

Si ne na letu sam 2 — dinar ev.

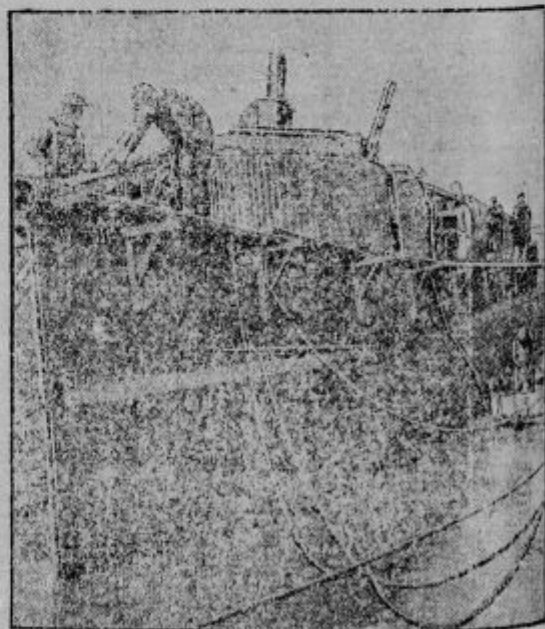
Zberite nekoliko svoje misli, gospod Gold. Slapa z lo ste raztrsi ni.
Gold-lajo: Gospod sodnik, ali vam je to kaj nov go? Zheja smo vendar po celom svet razir s ni.

Teta daj daj zatisei oči.
Zakaj pa, Jožek?
Zato ker so oče večraj rekli, da homo bo gati, kadar teta zatisei oči.

Vdova je jekela na grobu svojega moča, nab pa vzdihnila: »Ejina tolažba mi je v tem, da bom ostaj vedela, kje se ponči nabajaš.«

V Berlinu bodo začeli graditi hišo, ki bo imela obliko, kakršno vidite na sliki. Pravijo, da bo jako glede notranje ureditve, kakor tudi glede zunanjega lica pravi biserc modernega stavbarstva.

Wilkinsova podmornica. Raziskovalec Wilkins je s podmornico Nautilus prišli pod večnim ledom na severni tečaj. Podmornico bodo na stroške ameriške vlade za težavno in nevarno pot opretili z vsemi mogočimi pripomočki za varnost in za znanstveno raziskovanje.

PO DOMOVINI

Pismo iz Francije.

(Merlebach)

Krko so se tu v pol leta razmere spremenile! Komaj je bolje, kakor imate doma. Delamo le še po pet dni na teden. Razun nekaterih izvoljenih rudarjev zaslužimo baš toliko, da se preživljamo. Da bi mogli še kaj priletni, o tem ni govora. Zadnji čas so začeli tudi delavce odpuščati, in govorijo, da jih bodo odpustili v prihodnjih mesecih še večje število. Mnogi zato sami odhajajo domov. Nihče naj ne poskuša priti sem na delo. Ostal bo na cesti, ker ni nikjer dobiti dela. In kar je tudi slabo: nikakih podpornih organizacij, ki bi malo pomagale brezposelnim in popotnikom, kakor je to tako lepo upeljano po Nemčiji. Sicer so osnovali zadnji čas po občinah posebne podporne fondse, z državno pomočjo, pa so sklenili v občinskem svetu, da bodo podporo, ki jo bodo dali brezposelnim inozemcem, od njihove države oziroma občine nazaj izterjali. — Čez štrinjast dni bomo imeli sv. misijon, ki ga bo vodil G. Vrtovec, D. J., ki bo prišel sem iz Belgije, kar nas je dobrih in vernih Slovencev, se ga veselimo. V eni prihodnjih števk bomo pričeli nekaj števk, cene živim tu v Franciji, ki ves bodo uverile, da živimo mnogo dražje, kot pri vas.

Fismo iz Nemčije.

Moers-Meerbeck. Nepričakovano je zadela srčna kap 27. februarja Antona Godca, 101. leta 1836 v Smilici pri Stopičah pri Novem mestu. Bil je delavec v kemični tovarni v Hrastrniku, nato je pa prišel v Nemčijo k svojim sorodnikom, ki so ga s tako požrtvovalnostjo vzdrževali in mu rešebno stregli. Priporočamo ga vsem znancem v molitev. Preostali nam žalostel Društvo sv. Barbare. — Dne 5. marca je po dolgoletni mrtvoudni bolezni mirno zaspala vdova Robič, doma iz Dobja na Štajerskem. Oskrbovala jo je nena hčerka Franciška. Enega sina ima neke v domovini pri svojih sorodnikih. Toliko sinu v vednost. Naj počiva v miru! — Rudarska kriza raste dan na dan. Marsikateri naših rojakov bo že iz brezposelne podpore ven. Kaj pa potem? Kje vzeti kruh in delo? Na boljše čase še misliti ni. Ali bo treba še dalje v svet? Pa kam? Saj je vse povsod enako. Izseljeniški komisar iz Düsseldorfa, g. Deželit, in Zveza jugoslovanskih katoliških društev se mnogo trudijo, da bi bedno življenje našim rojakom zboljšali. Ali bo kaj uspeha? Pošljamo vsem bralcem katoliškega narodnega tiska srčne pozdrave. Bog in Narod!

Smrt.

(Polhov Gradec.)

V ponedeljek dne 2. marca nas je zapustil Pečan Janez s Sela. Bil je vzor krščanskega moča in je tudi svoje številno družino vzgojil v krščanskem duhu. Bil je zvest naročnik »Domoljubca« od kar izhaja. V življenju je bil Bog odaril s mnogimi križi. Bil je še zelo mlad, ko mu je umrla žena in mu zapustila veliko družino, ki jo je potem sam vzgajal. Zlasti pa je bil prizadet po velikih povodnih zadnja leta. Kako je bil pri ljubljen in spoštovan, je pokazal tudi pogreb, ko so ga tako mnogi znanci in prijatelji spremlili na zadnji poti. Naj v miru počiva!

Tečaj.

(Poljane nad Škofjo Loko.)

Kat. prosvetno društvo je priredilo to zimo kmetijsko-gospodinski tečaj, ki se ga udeležuje 16 tečajnik. Deklet se je bilo pa priglasilo kar za dva tečaja. Polovico smo jih potolažili z obljubo, da bomo jeseni še drug tečaj otvorili. Tak naval ukaženjih deklet v gospodinske tečaje je razveseljivo znamenje. Tečajnice nam bodo za konec pokazale, kaj so se naučile. Zato bodo v nedeljo dne 22. marca otvorile celodnevno razstavo ročnih in kuharskih del v društvenih prostorih v kaplaniji. Poljanci smo že zelo radovedni, kaj vse bomo videli. Čuje se, da tečajnice kar tekmujejo med seboj, katera bo dobila prvo odlikovanje. Razstavljeni predmeti bodo na prodaj. Poljanci, poslužite se zemeljskih dobrin. — V nedeljo 15. marca bo društvo priredilo igro: »Izgubljen raj«. Igrale bodo pa samo tečajnice. Pridite pogledat vsi, ki se hočete nedeljsko popoldne pošteno zabavati in od srca nasmejati. Igra je zelo ljubka. Čisti dobiček

obeh prireditve se bo porabil za kritje stroškov tečaja. Ne zamudite priložnosti! Zal bi vam bilo!

Iz prosvetnega društva

(Senčur pri Kranju)

Prosvetno delo je letos v Senčuru razveseljivo lepo zaživelo. Tako navdušene složnosti še ni videl naš Ljudski dom. Še celo senčurski moške so se tako ogreli, da so z mladino vred začeli igrati na odru. Na praznik svetega Jožefa in naslednjo nedeljo popoldne po litanijah igrajo čudovito lepo ljudsko igro s petjem »Črna žena«. Nastopa 40 igralcev. Ljudje komaj čakajo. Vsi dobro še poznajo povest »Črna žena«. Brali so jo z veliko napetostjo v »Domoljubcu«. Zdaj so radovedni, kako bo povest izgledala na odru! Opozarjamo tujece iz sosednih župnij, naj pridejo v nedeljo. Se zna zgoditi, da na praznik ne dobe vstopnic!

Naša šola

(Cerklje pri Kranju)

Sola v Cerkljah pri Kranju je prejela v svrhu proslave svoje 140. letnice razstave in nabave šolske zastave znatne podpore: Ljudska posejilnica in hranilnica v Cerkljah je darovala 1500 Din, Hranilnica in posejilnica v Kranju 200 Din, Zveza kult. društev 100 Din, Krajevni šolski odbor v Cerkljah 500 Din. Ker bo prireditve združena z visokimi stroški, pričakujemo, da se častile naših veljakov Davorina Jenka, Barleta, Vavkna, Borštnika, Frankeja, Kodra, Bedenka, dr. Kimoveca, železnikarja, Hribarja i. dr. pridružijo prostovoljnimi dobrotnikom šole, ki je vzgojila toliko slavni velmož.

Občni zbori.

(Vodice.)

Kmetijsko društvo sporoča svojim članom, da ima svoj redni letni zbor za 1930 dne 15. t. m. ob 15 v dvorani »Doma«. Živorejska zadruga pa 22. t. m. ob 15 tudi v dvorani »Doma«. Člani, pridite!

Sadjarška in vrtnarska podružnica

(Sora)

Pri vsakem gospodarstvu se pregleda letu kaj in kako se je delalo v preteklem letu. Podružnica obstoja šele eno leto. Delovanje njeno je bilo zadovoljivo. Priredila je 3 predavanja, katera so bila prav dobro obiskana in krajevni sodni ogled je nespel nepričakovano dobro. Vseh obiskovalcev je bilo okrog 1000. G. kmet. referent Sušič iz Kranja in njegov pomočnik g. A. Zdoček sta s svojimi strokovnim znanjem določila imena raznih vrst, katerih je bilo okrog 80. — Podružnica si ho obrbela dobro škropilnico, da bo mogoče korenito zatirati škodljivce in osnažiti sadno drevje. Toda za to delo je treba skunosti, katere pa še pogrešamo. Imamo samo 30 članov, a bilo bi jih lahko vsaj še enkrat toliko. Škoda je 25 Din za članarino, pravijo nekateri. Kaj pa gostilne, ali ne požro eno samo nedeljo več. Le pripoznajmo, da res. In nedelji in praznikov je 56 na leto.

Naša okolica je za sadjarstvo prav ugodna, saj uspeva vse sadje posebno jabolka, kar nam je pokazal lansoletni sodni ogled. Proda se tudi vse, odkar imamo tako dobro obiskano konzilije ob Sori in Kranj in Ljubljano. — Odbor ima voljo za delo, kar je pokazal že v preteklem letu. Želi pa večjega sodelovanja organiziranih članov. Zatorej v krog podružnice vsi gospodarji in prijatelji sadjarstva.

Smrtna kosa in drugo.

(St. Gotard.)

Najstarejši mož v župniji Jurij Lipar je umrl 6. marca t. l. v vasi Učak. Dopolnil je 92 let, 10 mesecev in 17 dni. Čeprav je bil dvakrat oženjen je vendar po smrti druge žene živel kot vdovec 43 let... Naj mu aveti večna luč! — Lebarjevo družino v Hrastrniku je zadela pridka izguba — ko jim je umrla 28. febr. stara mati Franciška Gaberček v starosti 66 let. Mož pokojne Luka

skupaj in se lepo »ujemata«. Tako godejo delavcem in delavkam, včasih zraven tudi zaplešejo.

Tiste rogove pa takole delajo. Vzamejo les, eden ali poldrugi seženj dolg, ki je na eni strani kriv ali zakrivljen, včasih pa tudi kar raven. Les potem tako obsekajo, da je na eni strani tenak, na drugi debel. Nato ga razkoljejo in na razkljani strani s krivim nožicem izdolbejo. Nato oba razklana dela zlože zopet skupaj in zamažejo s smolo. Nazadnje ovijejo okrog lesa črešnjevo lubje. Tako je imeniti rog gotov.

Take rogove delajo tudi na Gorenjskem. Na njih lahko godejo tako dobro in čisto kakor na pravi trobenti marsikak trobentač ne zna.

Kranjski krčmarji pred 250 leti.

Čudna se mi zdi tudi tale navada, ki je po Dolenjskem in Gorenjskem. Ko pride v krčmo gost in naroči mero vina, mu prinese krčmar, pa si sam najprvo natoči in prvi pije vino, ki ga je naročil gost. Če pa ne ravno krčmar sam, pa kdo drugi mesto njega, ki ga nadomešča in je gostu prinesel vino na mizo. Potem naroči gost kozareček krčmarici ali krčmarju ali komu drugemu v hiši. Ta pa natoči zopet kakemu drugemu domačemu, in tako drag drugemu. Nazadnje gost od vse mere vina včasih dobi le en kozarec. Drugače je tudi po mestih navada, da krčmar prvi pije. Ampak ta ne pravi to vjudno in pije le malo. Seveda pa so tudi (po mestih) taki, ki vaškim krčmarjem nakljub globoko pogledajo v vrč ali kozarec in krepko potegnjo.

Slovenski delavci roma o v Rim

Na željo sv. stolice bo v Rimu mednarodna slovesna proslava 40letnice Leonove okrožnice »Rerum novarum«. Le proslave se udeležimo tudi Slovenci.

Splošni program slovesnosti je:

14. maja: Ob 9 v lateranski baziliki sv. maša. Po sv. maši položitev venca na grob Leona XIII. in odkritje spominske plošče. — Popoldne bo na dvorišču palače apostolskih uradov proslava 40letnice okrožnice »Rerum novarum«, govorili bodo delegati raznih narodov.

15. maja: Ob 9 bo papeževa sv. maša v vatikanski baziliki. Opoldne pa skupna avdijenca.

16. maja imajo narodi proslave po lastnem programu.

Točnejša navodila in pojasnila sporoči odbor posameznim interesentom oziroma objavljaj v listih. Kdor se namerava udeležiti romanja, naj naznani to takoj »Pripravljalnemu odboru za proslavo 40letnice »Rerum novarum«, Ljubljana, Miklošičeva cesta 22-I. Obenem naj pošlje 50 Din za izkaznico, do 15. aprila. najkasneje pa ves znesek, t. j. 1250 Din, v katerem je všteta vožnja iz Ljubljane do Rima in nazaj, hrana in stanovanje.

Za sedaj je gotovo tole: iz Ljubljane se odpeljemo dne 12. maja popoldne in se vozimo naravnost v Rim. Iz Rima odidemo 16. maja zvečer v Padovo, kjer bomo imeli v cerkvi sv. Antona skupno sv. mašo. Nato si ogledamo Benetke in se naslednje jutro 18. maja vrnemo v Ljubljano. Vsak udeleženec mora imeti potni list, ki ga dobi pri okrajnem načestvu, vizum na italijanskem konzulatu preskrbi pripravljajni odbor.

Majer je ravno naletel, ko je Izak prst namakal v kozarec vode: »Ja, kaj pa vendar počneš?« — Majer: »Veš, zdravnik mi je naročil, da se moram kopati in zdaj se skušam počasi privaditi vodi.«

Gaberšek je cerkveni kličar, in je živel s svojo ženo polnih 45 let v prav srečnem zakonu. Priznati družini naše sožalje. — Po daljšem bolehanju je umrl 8. marca Jurij Sopotnik v 79 letu starosti. — Zadnje mesece so potnikli neke trdvice v Zagreb hodili po hribovskih vaseh in ponujali posestnikom posnemalnike. Zal, da so nekateri gospodarji res verjeli pretiranim in lažnjivim govoricam teh usilincev — ko so jim obetali vse različne ugodnosti — ako kupijo tak stroj. Na laškavo prigovarjanje so podpisali naročilnico — za 1750 Din — in prejeli posnemalnik, ki se mora plačati v enem letu. Druge se pa tak stroj lahko dobi za 1000 Din. Vsi, ki so sprejeli tak stroj, bodo imeli samo škodo. Ze peto leto deluje tu mlekarška zadruga in sprejema od članov mleko v vsakrni množini. Oklenite se raje svoje zadruge in zanimajte se za njeno delo in napredek. Seznanite se s težkotami vodstva zadruge, pa se boste uverili koliko težav se da premagati ali vsaj omiliti s složnim zadrugnim delom.

Naše gospodarstvo.

(Vrhniko)

Pred kratkim je Vaš časopis prinesel proračun mesta Ljubljane, ki ni ravno premajhen. Tudi naša Vrhniko ima precej čedne številke v svojem proračunu. V letu 1931 bomo porabili 614.810 Din kar je za našo Vrhniko že precejšna svotica. Za naših 9 osnovnih šol bomo plačali za stvarne potrebe 239.018 Din kar zneso 39% celotnega proračuna. Za amortizacijo dolga nastalega radi zidanja novih šol 122.600 Din, tako da zneso skupna postavka za šolstvo 361.618 Din ali 58,5% celotnega proračuna. Za socialno skrbstvo (za naše reveže) bo občina porabila 93.680 Din. Za kmetijstvo 18.000 Din za javna dela 21.500 Din. Zdravstvo 11.500 Din in cela uprava 84.576 Din. Za kritje teh stroškov pa bomo plačevali po 140 Din od litra vina, na hektolitrsko stopnjo 10 Din, od zaklane govede 25 Din od prašičev po 10 Din od drobnice na glavo 2,50 Din in pa 60% na vse direktne davke. Posesniki v trgu bodo pa še poleg navedenih doklad še plačali po 20% za stroške trga Vrhniko, kot za amortizacijo dolgov, popravno vodovoda, za javno razsvetljavo itd. Poleg pripade še 35% bankskih, 14 okrajno cestnih doklad. Za pošladek imamo pa še tiako. Za zdravstveni zastop vrhniško okrožje letos nima doklad, ker je davčna oblast v letu 1930 mesto po zdravstvenem odboru sklenjenih 3% pobirala kar po 20%. Tako pa ni letos nobenih doklad za zdravstveno okrožje ter bo kakih 100—120 tisoč preostanka preko izdatkov v letu 1931. V zadnji proračunski seji zdravstvenega okrožja je odbor soglasno sklenil, da naj se ta preostala vsota po odbitku letošnjih proračunskih izdatkov razdeli med občine vrhniškega zdravstvenega okrožja po njih preveč vplačanih zdravstvenih doklad za njih zdravstvene in socialne namene. — Gospodarsko življenje na Vrhniko zelo hitro nazaduje. Od 5 parnih polnojarmentikov stojijo trije in pa skoro vse vodne žage, katerih nekatere imajo po več klin. Tovarna Polak odpušta delavce. Skladišča v naših opekarnah so še skoraj polna. Lansko leto v jeseni je nek slovenski dnevnik prinesel novice da se urednišči še isto jesen Kresov projekt, kateri bi dal 7000 k. s. električne sile. To je nastalo veselje med delavci, vozniki, trgovci, gostilničarji in kmeti, ker je vsak upal da bo kaj zaslužil. Ni prav stradalajoče ljudstvo za nos voditi s objavo takih poročil. — Lansko leto so se delavci in delavke zglasale pri pazniku neke naše polpodrte tovarne, katera, bi imela biti že preurejena za tekstilno industrijo, da bi jih oddal v drugo sorodno tovarno učiti. Prav nazorno smo videli upodobljeni obe industriji na pustni terek na oknih bivšega hotela pri »Črnem orlu«. — Po govorjenju nekaterih bivših pripadnikov bivše SKS sta kriva vsej vrhniški nizeriji dr. Korošec in pa vrhniški župan dr. Marolt. Seveda imata po njih mnenju tudi velik delež na kuluku. Zelo bohotno se razvija vetka, ki ne pezebe v najhujšem mrazu in jo ne vzame največja suša in ne požge najbolj vroče sonce, ter slihi na ime denunciacija. — Naša pošta je zgubila selskega pismonoša, tako da si lahko postrežejo z dostavljanjem pošte prebivalci vasi Sap, Sinja gorica, Blatna Brezovica, Bevke, Lesno Brdo, Drenov grič, Mala in Velika Ligojna — sami. Vse te vasi imajo preko 280 hišnih števil. Ni čuda, da pada število naročnikov časopisja, ker vaščani dvigajo pošto bele, ko prihajajo v nedeljo k maši na Vrhniko.

Kaj je novega?

(Ig.)

Na Igu bomo imeli letos birmo in sicer v terek po beli nedelji dne 14. aprila. Ob tej priliki pride novi knezoškof prvič v našo faro, ki ga bo prav gotovo sprejela z največjim veseljem. — Prosvetno društvo na Igu je preuredilo svojo knjižnico. Precej prav lepih slovenskih knjig je sedaj že nakupilo društvo za knjižnico in upajmo, da bo družstvu dana možnost knjižnico spopolniti kolikor bo mogoče z najnovejšimi slovenskimi leposlovnimi knjigami. Z veseljem opazujemo posebno mladino, kako rada prihaja v knjižnico po lepe knjige. — Silišmo tudi, da je razpisana služba cerkvenika in organista na Igu. Srčna želja celo obirne in lepe žanske fare je, da bi dal Bog pa še sv. Cecilija, pastorna lepega cerkvenega petja, žanski fari še skoraj enkrat organista, navdušenega za cerkveno in društveno petje; obenem pa tudi cerkvenika, vnetega za cerkev!

Gasilno društvo.

(Ponikve pri Dobrepoljah.)

Naše gasilno društvo dela. Bilo je ustanovljeno leta 1880. Še isto leto si je zgradilo lep gasilni dom. Sedaj si je pa že naročilo motorno brigadno na štiri cevi. Brigadno bodo izdelale Strojne tovarne in livarne v Ljubljani. Na tem mestu izrekamo najtoplejšo zahvalo za nakazane podpore: Vzemni zavarovalnici v Ljubljani, Zavarovalni Angl. družbi Roval v Ljubljani, Posojilnici v Dobrepoljah, kakor tudi drugim, kateri so se že odzvali naši prošnji. Da je to naše društvo tako v kratkem času prišlo do takih uspehov, gre pa pred vsem zahvala našemu načelniku E. Škuljhu odboru in posvetnikom, kateri so bli društvo tako na roko, da tega nismo pričakovali. — Na pomoč!

Smrtna kosa

(Zužemberk)

V soboto, 5. marca smo spremili k večnemu počitku čevljarja Franceta Rajer. Star je bil 34 let. Zapušta ženo in dva otročiča. Nad deset let je živel v Beli cerkvi na Dolenskem, kjer je že dalj časa bolehal na posledica vojnih naporov. Prišel je iskat zdravlja k svoji materi, a tu ga je čakala smrt. Posebno zahvalo smo dolžni ž. g. kaplanu za požrtvovalno skrb za bolnika. Enako prisrčna hvala vsem, ki so mu lajšali težke dneve bolezni in ga spremili k zadnjemu počitku. Naj počiva v miru!

Hranilnica in posojilnica.

(Brusnice)

V nedeljo 8. marca je imela Hranilnica in posojilnica svoj redni občni zbor. Ustanovljena je bila leta 1922. V tej kratki dobi je zbrala hranilniški vlog nad en milijon dinarjev. Da so vsi kmetje zavedeni, bi jih lahko še več. Nekaterim namreč še sedaj ne gre v glavo, da je denar najbolj varno shranjen v domači hranilnici ter rajši nesejo v mestne denarne zavode, od katerih pa domača občina nima prav nobene koristi, dočim je dala Hranilnica in posojilnica v Brusnicah doselej v občekoristne in dobrodelne namene domače brusniške občine že okroglo tridesetstisoč dinarjev. Pri hranilnicah in posojilnicah bi se pač najlažje in tudi prav lahko izpeljalo načelo, da naj bo kmet s kmetom. Ker se dostikrat slišijo očitki, da po hranilnicah na kmetih ni nič obresti, če se jih sproti ne dvigne oziroma ne zahteva, bode povedano še to, da vsaka hranilnica, torej tudi brusniška, vsako leto pripíše ob novem letu obresti h kapitalu in se potem obresti obrestujejo. — Letos je pri nas precej zdravo leto. Po novem letu so umrle 4 osebe, rojenih pa je bilo doslej 17 otrok. Porok smo imeli ta predpust vsega skupaj 11, a oklicev je bilo 17. Največja vas v fari Gabrje, ki ima prebivalcev 570 ter Gor. Suhadol s 25 hišami in Jugorje s 14 hišami letos še niso imeli mrlča. Anžičev strid, ki je pri podružnici v Gabrju za mežnarja ima letos malo dela, pa tudi malo »kovačev«. Menda smrt ve, da so ljudje revni, pa jim noče uspravljati pogrebnih stroškov.

Novice

(Št. Jernej na Dolenskem.)

Na zadnji obč. seji je bilo sklenjeno, da preskrbi občina prostor za zidavo šole, ki bi jo sezidale šolske sestre De N. D. če dobe od pristojne oblasti potrebno dovoljenje. Ta načrt prav toplo pozdravljamo. Vzgoja v takem zavodu je namreč neprecenljive vrednosti. Si-

cer pa je bila zadnja seja precej burna. Na pa se bo treba že potolažiti, če ne z lepa, pa z grda! Če revizija najde vse v najlepšem redu, potem nobeno slepmišenje nič ne pomaga. Bo menda že res največja županova napaka samo ta, da je predober, ker bi rad vsakemu ustrege. — Hišne tablice tudi nekaterim dajejo povod, da bi delali proti županu nerazpoloženje, kot da bi bil župan tisti, ki jih je kar meni nič, tebi nič na svojo roko naročil. Se je celo nekaj agitiral, naj jih ne kupijo. Pa je prišel hitro mirzel tuš... Obmašanje nekaterih fantalinov v cerkvi je tako, da zaslužijo javno grajo v časopisu. Pa bo tudi za to prišla prej ali slej zaslužena kazen. Tudi tega še nismo nikjer drugje slišeli, da bi spetoma v cerkev k maši prepevali navadne sklanfarske pesmi. Starši, tukaj je tudi vaša krivda! Vi ste odgovorni za vedenje vaših otrok! — Smrt se letos kar prepoosto oplaša. V tekočem letu smo imeli že 18 mrlčev. Zadnji teden smo pokopali Zevnikovo mater iz Pristave in Kovačič Franciško iz Tolstega vrha, ki zapušta več nepreskrbljenih otrok. — Občni zbor Hri-norejske zadruge se je vršil v nedeljo dne 8. marca po prvi maši. Ob tej priliki je bilo tudi predavanje g. ing. Zidanškar o pravilnem krmiljenju živine in g. živnozdravnika Varla o prvi pomoči pri boleznih. Udeležba je bila velika.

Menišija

(Kožljek)

Pri nas se je naselila bela žena smrt. To leto si je izbrala kar 3 žrtve. 28. februarja je umrla Mežnarjeva mati Marija Korošec v 66. letu starosti. Bila je vzor krščanske matere. V Mežnarjevi materi je izgubil »Domoljub« eno najbolj zvestih čitateljic. Več letnikov je je lepo shranila, da bodo njeni vnuki čestili njih lepe nauke in lepe povesti. Bila je mati osmih otrok, od katerih jih je še pet živa. Blag ji spomin!

Belokranjski kotiček

Potegnil nas je!

Pa kar na debelo. Bomo pa za drugič znaš Pa kdó nas je? Ivec Joséf, stotlet starček nas je povlekel, vsakega, kdor mu je verjel, da je star sto let, zakaj rojstna knjiga v semenišču nezmotno priča, da je Ivec Joséf iz Sod-njega vrha rojen le 1861. in ne 1881. Je že mal mož, zakaj si je pravičilo to šalo! Par dni je dobro jedel in pil na račun svoje častitljive starosti in je sam trobil, da še nikdar ni tako »cezarško živek kot te dni ob proslavi svoje stoletnice.

Sedaj se je pa kar izmuznil. Nemara jo je ubral v Bosno nazaj iskat še 20 let starosti.

Bog mu jih daj, če si jih želi!

Vinarska zadruga v Metliki.

To je pa druga stvar! Obljubljani denarji kot državna podpora so prišli. Lepa vsota je to: 50.000 Din, za njo pa pride še banska podpora, ki je tudi še nakazana. Nekoliko se bo s tem luknja še zmanjšala, tako zamašena še ne bo kmalu. Upanje je še na nadaljno javno pomoč, toda zadruga bo stala na zadrugniških in njihova dolžnost je, da se v uvidenosti oklenejo na jo držé. Že letos blagodejno žutijo njen uplivi, ker so primeroma prav dobro vnovčili svoj pridelek za naprej bo pa še bolje. Le tedaj, če bo v bližnji zavest, da je zadruga njihova stvar, da kar za drugič koristi je tudi njim v korist, bo dobro obstala.

Is Radovljice

Dne 4. marca smo spremili k zadnjemu počitku Ano Stankovič iz Bojanjevasi staro 67 let. Bila je pridna žena, dobra mati, skrbna gospodinja in usmiljena proti revežem, ki je bodo težko pogrešali. Nikdar ni opustila službe božje ne dopoldne ne popoldne. Ni čuda, da je tako lepo sklenila svoje življenje in previdna sv. zakramenti lepo mirno v Gospodu zaspała. Upano, da ji bo ljubi Bog njeno življenje tudi na onem svetu obilno poplačal.

»Ljuba moja, ti si edina ki sem jo kdaj rad imel je vzdihoval Tone.

»Verjamem ti je odvrnila Micka.

»In ti si edina, ki mojim besedam verjameš.

Življenje za življenje

(Roman.)

(Nadaljevanje.)

Vse trpljenje ni moje ljubezni prav nič zmanjalo. Pravzaprav, saj do teh razkritij, ki so mi jih razodela pisma, ni bila ničesar kriva pred menoj. Ali naj bi ji kje očital, da se je v drugo poročila? Šaj je bila komaj trideset let stara, ko je postala žena? In naj bi se s temi leti odrekla vsemu? Da ni razumela, da se jaz ne morem in ne morem razumeti s človekom, ki je v hiši zavzel očetovo mesto in mi ukradel njeno ljubezen? Tudi to je bilo čisto naravno.

Edino to strašno odkritje je bilo, ki je vzbudilo v meni tak vihar. Če bi se bila ta obdolžitev za trajno vgnedila v moje srce, da bi je ne mogel pregnati, bi ne bil vzdržal; tako velika je bila moja ljubezen do matere, da bi bil rajši vzel samokres in si pognal kroglo v glavo, kot pa da bi nosil take misli in dvome v srcu.

Ko sem bral pisma, me je ta misel res popolnoma prevzela. Potem se je razburjenje poleglo, začel sem premišljati in ljubezen do matere se je začela v mojem srcu loviti s strahom, ki je vzrasel iz pisma.

Proti tem strašnim domnevam sem si klical v spomin jasna, prepričljiva dejanja. Sklical sem si v spomin tiste trenutke, ko sem videl očeta in mater zadnjič skupaj. To je bilo pri mizi med zajtrkom, od katerega je oče šel v smrt.

Ali se ni mati to jutro smejala kot ponavadi? Ali ni Termond zajtrkoval pri nas? Ali ni po očetovem odhodu vstal in se pogovarjal z materjo, jaz pa sem se igral? To je bilo prav tisti čas med prvo in drugo uro popoldne, ko je zagonetni Roždal izvršil zločin. Termond vendar ni mogel ob istem času biti v našem salonu in v hotelu Imperialu in mati bi ne mogla tako veselo in mirno kramljati, če bi vedela, da je prav to uro njen soprog padel umorjen. Saj sem jo dobro poznal, tako občutljiva in razburljiva je bila.

Blazen bi bil, če bi to mislil o njej samo minuto dolgo.

Sicer pa, kje je bilo rečeno, da je tudi ona občutila do Termonda tisto čustvo, ki ga je vzbujala v njem. Vsaj takrat ne, dokler je oče še živel. Morda sploh ni vedela, da Termond zaradi nje hodi v sivo. Njegova prijaznost se ji je zdela čisto nekaj naravnega in navadnega.

Tako sem jo opravičeval pred seboj. Prepričaval sem se, da ne le, da ne pade nanjo niti najmanjša senca zločina, temveč da tudi ni storila ničesar proti svoji zakonski dolžnosti.

Potem so se moje misli zopet izpremenile. Spomnil sem se, kako je zavpila pred truplom mrtvega očeta: »Bog me kaznuje.« Nisem hotel verjeti, da bi bil ta krik samo izraz presenečenja, ampak da je to bilo še kaj drugega.

Spominjal sem se tudi prav dobro, kako so se Termondu svetile oči in mu trepetale roke, ko je govoril z materjo o tem, kako skrivnostno je izginil oče. Če sta bila sporazumljena med sabo, sta se pred menoj hlinila, da bi se mogla sklicevati na moje otroško pričevanje, če bi kdo začel kaj sumiti.

To se mi je zdelo vedno bolj verjetno, sunnje so me vedno silneje obhajale in zmagovale razloge, ki so govorili za materino nedolžnost. Govoril sem si, da je popolnoma izključeno, da bi bila za prazen nič tako razburjena.

»Nemogoče, nemogoče, nemogoče...« sem ponavljala sem pri sebi, a strašne predstave so me vedno bolj težile. To so taki trenutki, ko bi človek čez vse rad ušel svojim težkim mislim in podobam, pa jim ne more, čeprav ve, da so napačne. Resnica in domišljija se družita v strašilo, da ni mogoče ločiti eno od drugega.

Ves dan sem grozno trpel zaradi tek pisem. Hodil sem po hiši sem in tja in nisem mogel narediti najmanjše stvari, tako me je vse to prevzelo.

Večkrat sem se hotel vnesti poleg mrtvaškega odra. Obličje mrtve tete, ki se je na njem različno

bralo komaj prestano trpljenje, se mi je zdelo nezno. Ob pogledu nanjo so se mi dvomi in slutnje spet obnovile.

Proti štirim popoldne je prišla brzojavka. Mati je brzojavila, da pride z večernim vlakom. Ona pride! Mislila je na mojo žalost. Ona pride...

To je razpršilo vsa moja sumnjičenja. Spet jo bom videl...

Kaj pa, če bo uganila, kaj sem mislil o njej ta čas? Kaj če bo brala vse to na mojem obrazu? Morda misli, da pisma, ki jih je oče pošiljal teli, niso uničena. Morda prihaja, da bi jih skušala dobiti v roke pred menoj, da bi izvedela, kaj mi je povedala teta na smrtni postelji. Če sta ona in Termond res kriva, potem sta se morala vse življenje bati njenih bistrih oči, ki so vse videle in vedele.

Tako sem bil nesrečen v svojih letih, vendar tisto uro bi se bil rajši vrnil nazaj, stokrat rajši bi bil spet zavodski dijak, ki premišljuje v svojem trdem očesu, kot pa da sem bil tisti mladi mož, ki se je to noč izprehajal po kompijenjski postaji in pričakoval svojo mater. Mater, ki jo je v srcu dožil tako strašnih reči.

PIJANOST

Od te grozne strasti morete zanesljivo odvaditi pijanca z AVINALOM, izdelkom berlinskega lekarnarja Franka. AVINAL morete dajati tako, da pijanec ne opazi. Jamčimo, da je sredstvo neškodljivo. S pomočjo Avinala je bilo rešenih v naših deželah že mnogo sto oseb. 1 zavojev zadošča za uspeh. Cena 237 Din s poštino. — Glavna zaloga lekarnarja

Mr. Rožmana, Beograd, Terazije 5

X.

Pariški vlak se je bližal. Slišal sem zamolklo hropenje, videl sem slepeče luči na stroju, ki so se bolj in bolj bližale in nazadnje evignile mimo mene.

Vlak je obstal. Sprevodnik je klical ime postaje in število minut, kolikor je imel vlak stati. Odpiral je vrata, vse povrsti in vse te podrobnosti so se mi zdele tako dolge.

Hodil sem od voza do voza in iskal mater. A je nisem mogel dobiti. Menda se vendar ni v zadnjem hipu premislila? Kakšna bridka poskušnja bo to zame, če je ne bo. Kakšne muke bom prestajal. Kakšna strašna noč bo to zame; samo ona bi mi jo mogla vlašjati.

Nekdo me je klical. To je bil njen glas! Zagledal sem jo. Občlena je bila vsa o črno. Nikdar se nisem vrgel v njen objem tako kot to minuto, ko sem pozabil na vse — da vsa se nahajala na jasnem kraju in zakaj je ona prišla — vse sem pozabil, ko sem čutil, da beže tiste strašne, mučne podobe. Kakor hitro sem se dotaknil tega ljubljencga bitja, ki mi je bilo kljub vsemu vendar tako zelo pri srcu, je vse izginilo.

Po prvem ganjenju sem jo gledal, ne da bi izpregovril besedico, in ji podal roko. Dovolj je bilo, ne da bi izpregovoril besedico, in ji podal roko. Dovolj je bilo, da sem videl njene oči polne solz — takoj sem vedel, da sem bil prej nor, ko sem jo dožil, da je kriva.

Dejala mi je, da je hotela priti takoj, a ni mogla, ker je bil oči bolan. V tem času se ni bila prav nič izpremenila, imela je še vse stare navade, kazala mi je kočevce in govorila o obleki in o vsem mogočem.

Torej jo naj bi bila ženska, ki je prihajala sem zato, da bi si erilastila tetina pisma, da bi jih ukradla in uničila, tiste liste, ki obtežujejo njo. To naj bi bila ženska, ki sem jo dožil, da je kriva najbolj podlega umora na svetu.

Nemogoče! Bil sem res nor, da sem mislil na kaj takega. Kakšno olajšanje in pomirjenje me je navdalo, ko sem sedel poleg nje v kočiji. Skoraj sem ob njej pozabil na blago pokojnico.

Bil sem žalosten do dna duše, a vendar sem bil srečen. Držal sem mater za roko vsjo vožnjo do doma. Hotel bi jo prositi odpuščanja, poljubil bi rob njene obleke, ponavljal bi ji naprej in naprej, da jo ljubim.

Videla je moje razburjenje in smilil sem se ji.

Večkrat mi je ponovila: »Moj Andrej.« »Moj Andrej.«

To je bilo nekaj nenavadnega in povedano prav s takim glasom in tako nežnostjo, kakor je tisto uro hrepelala po njej moje srce.

Dal sem bil zanjo pripraviti sobo v pritličju poleg salona. Spominjal sem se, da je bila že od nekdaj njena soba. Le ko je z rajnim očetom prihajala v Kompijenj, je stanovala vedno v njej. Govoril sem si, da bom spomnil, ki ga bo vzbudila v njej ta soba, pomagal razpršiti sumničenje iz mojega srca.

Sklenil sem, da bom natančno opazoval, če bo kaj vznemirjena, ko bo spet videla vse te stvari krog sebe, ki se ne izpreminjajo tako brž kot žensko srce.

Zdaj me je bilo tega sklepa sram: da bi sodil in nadziral svojo mater, da ji ne bi zaupal — ne, tega ne.

Ona ni dosti pazila na svoje obnašanje. Stopila je v sobo z zbranim obrazom, sedla je k ognju, stegnula noge prav do roba peti, Ogenj je rdečel njena bleda lica.

Dolgo je gledala okrog sebe. Prepoznavala je kose pohištva, ki jih je bila teta spoštljivo pustila na starem mestu. Z žalostnim glasom je rekla: »Kakšni spomini!«

A ni bila videti žalostna, ne razburjena. Zenska, ki pride v sobo, pri pred dvajsetimi leti živela z možem, katerega je prevarala in ga potem dala spraviti s poti, taka ženska ne more imeti teh oči, teh ust, tega čela.

Julija nama je pripravila nekaj večerje; gledal sem njo in mater, ki sta stali skupaj. Stara služabnica in njena prejšnja gospodinja. Vedel sem, da se včasih nista prevč razumeli in vendar sta bili obe zelo veseli, da se spet vidita. Ta uboga Julija, preprosta ženska, ki se ni mogla hliniti, je bila tako zadovoljna, da me je malo pred večerjo potegnila s seboj na stran, samo zato, da bi mi razodela, v kakšno tolažbo ji je, ko vidi, da je mati z menoj tako dobra. Bila je vesela, da nama je zopet stregla pri mizi kakor nekdanj, v davnih časih.

Če bi moja mati imela v svojem življenju kako pregrešno skrivnost, bi ji bila poštena ženska, ki je postovala očeta in mene, ne bila nikdar ne pozabila ne odpustila. Zakaj zvesti služabniki uganejo take stvari bolj gotovo in prej kot kdo drugi. Jaz bi videl vsako najmanjšo sled na tem obrazu z vdrtimi ustnicami, kjer mi je vsaka guba nekaj govorila. Mati bi pa zraven te priče ne mogla biti mirna. Njene kretnje bi izdajale prikrit sram, gibala bi se hitro, kakor dela človek, kadar ugane, da njegovi podložni vedo kaj poniževalnega o njem. Julijina podoba je bila za mojo mater v vrsti tistih stvari, ki so vzbujale misli na prejšnji zakon. Obe ženski sta se dobro razumeli, morda zaradi nenadne tetine smrti. Mati je s svojo živahnostjo razpršila zadnje sledove mojih črnogledih misli in blagovoljal sem jo za to.

Kako sem ji bil hvaležen, ko me je pozno ponoči prešla, da bi šla k mrliču, da se poslovim od mrtve tete!

Skupaj sva stopila v sobo, kjer je teta bojevala smrtni boj. Mati se je približala mrtvaškemu odru...

Smrt, ki ima svoje muhe, je še pomnožila podobnost, ki je bila med mojim očetom in teto še za življenja zelo očitna. Ta blede, negibni obraz me je nepremagljivo spominjal na neki drugi, ki sem ga čutil v spominu, pred me je nekdanj mati objela s tako toplo ljubeznijo.

Oba sva v duhu videla drug mrtvaški oder. Toda jaz nisem bil več otrok in ona ne več mlada žena. Koliko let je preteklo med tema dvema mrličema in kakšnih!

Ta primera je prihajala na misel materi prav tako kakor meni. Mati je stala nekaj časa tiho, potem mi je dejala: »Kako mu je podobna!«

Približala se je teti, pritisnila poljub na to ledeno čelo, potem je polčeknila in začela moliti.

Ta preizkušnja materine nedolžnosti, ki sem

Za pomladansko sezijo

posetite pred nakupom moških oblek manufakture moškega perila in modnih potrebščin najprej trgovino **Josip Ojup, Ljubljana**

Stari trg 2 na vogalu

in vtrajnošne boste z dobrim blagom in najnižjo ceno.

Zobozdravnik

M. U. Dr. Tone Furlan

je odprl v Novem mestu ordinacijo.

Ordinira od 8.—12. dopoldne in od 2.—5. popoldne.

si komaj upal misliti o njej, se je izvrnila tako rečeno in prepričevalno.

Dobil sem pozneje še druge dokaze, da ni mati niti najmanj ničesar kriva, slišal sem iz ust listega, ki je zgrešil ves zločin, besede, ki so jo obšile vseh sumenj. Vsega tega mi ni bilo več treba. Videl sem jo na kolenuh pred mrtvo sestromrvicega očeta in to mi je bilo dovolj, da so izginili vsi strahovi.

Ko je nehala z molitvijo, je hotela še ostati, da bi čula ob tem žalostnem odru. Nisem ji pustil, ker sem vedel, da bi ji vtil, ki bi ji ga pustila tako prečuta noč, gotovo škodoval. Prisilil sem jo, da je šla v svojo sobo.

A bila je preveč razburjena. Pročila me je, naj ostanem še nekaj časa pri nji. To prošnjo sem ji z veseljem uslišal. Bal sem se, da se mi ne bi spet ponovili strahovi, ki jih je njena navzočnost preganjala, če bi bil proč od nje.

Ta večer, ki sem ga prebil pri njej, sem čutil, da sem res njen otrok. Čutil sem to tako zelo, kakor nekdanj v otroških letih. Izpremenila je ta kotiček, kjer sva se pogovarjala, čisto po svoje. Velela mi je, naj prinesem zastol in ga postavim poleg zote. Na majo mizico je postavila svojo uro, ki jo je jemala na potovanja in škatlo z mojimi cigretami. Obledela je bilo domačo obleko in zavila glavo in rama v črno ruto; čez noge je pregrnila rdečo plitveno volneno odelo. Lice je naslonila na majo blazino, preoblečeno v rdečo svilo. Tudi to blazino je vedno jemala na potovanja. Nekaj vijolice, ki jih je bila pripravila Julija, je širilo svoj vonj vse noč.

Dobro mi je bilo poleg nje in spominjal sem se nekdanjih časov. Nad vsa sem imel, da mi je govorila tako kot je znala samo ona; odpirala mi je svojo dušo in mi pripovedovala toliko spominov.

Znečla me je najprej izpraševati o tetini boleznih. Potem sva govorila o očetu, kar je bilo med nama zelo redkokdaj. Saj sva se pa tudi malokdaj srečala v taki zaupnosti.

V tej sobi, kjer sem videl toliko spominov na očeta, je bilo zame posebno presenečenje, ko sem slišal iz njenih ust vso zgodbo njenega zakona. Pripovedovala mi je to, kar sem že vedel, kako se je prvič srečala z mojim očetom na plesu pri nekem znanemu advokatu. Opisovala mi je, kako je bila obledela na tem plesu... »Kadar je človek mlad, je tako neumen — je pristavila in nadaljevala: »Oče se nam je predstavil. Vprašal me je prvič, če hočem postati njegova žena, in potem še enkrat. Obkrat sem ga zavrnila, ker sem bila pri prvem svideču tako otročje obledela, da me je bilo vedno sram pred njim. Tretjič je hotel govoriti z menoj na samem.

Moja mama si je zelo prizadevala, da bi se midva poročila, kljub temu, da je bila med nama razlika v vzgoji in v družbi. Tvoj oče je bil tako pošten, tako delaven, tako razumen, in tvojo mamo je občudoval s tako odkritosrčnostjo, kakor neko višje bitje...

Koncem koncev sem se udala in sem privolela, da se pogovoriva brez prič. Prišel je in sprejela sem ga s trdnim sklepom, da mu rečem »ne«. A govoril je z mano tako prijazno, tako obzirno, tako zgovorno. Videla sem, da me res ljubi.

Bedla sem mu odzove.

Ta pripovedovanje mi je razložilo marsikaj, kar sem bral v očetovih pismih. Ali ni bilo to znamenje za vsa pozna leta v zakonu?

Prav do zadnjega kosila, pri katerem sta sedela skupaj preden je bil oče ubit, sta živela tako, kot sta začela. Ona je pustila, da jo je on ljubil, dasi se je čutila vzvišeno nad njim. On pa, delavni poslovni človek, iz preprostega ljudstva, je ljubil to visoko žensko naravnost slepo in ni čutil, da je ona višja od njega po svojem rojstvu in po svoji vzgoji.

Molk je najhujše breme, ki teži srce. To sem čutil prodobro že sam pri sebi; in to sem čutil na račun tistega, čigar sin sem bil, od katerega sem poledoval mračno, zamišljeno dušo.

Mati je nadaljevala svoje pripovedovanje. Govorila je o lastnostih mojega očeta, o njegovi spretnosti, o njegovi volji in tudi o tistih potezah njegovega značaja, ki so ji ostale skrivne in nerazumljive.

Diplomat, Mihec in Jakec sta šla zna potepa. Ko se je zmrznilo je Jakec šil domov, Mihec pa ga je zadržal rekoč: »Če greva zdajle domov, bova oba našeskana, če pa se vrneva šelo ob devetih, naju bodo mati objemali in k sebi pritiskali od veselja, da se nama nič pripetilo ni in da se nista zgubila.«

9

Radio.

Vsak delavnik: 12.15 Plošče. 12.45 Dnevne vesti. 13.00 Cas, plošče, borza. 18.00 Radio orkester. 22.00 Casovna napoved in poročila. — Četrtek, 12. marca: 17.30 Otroška ura. 18 Plošče. 18.30 Gimmastične vaje. 19 Srbohrvaščina. 19.30 Kako preobrazuje led zemeljsko površino. 20 Prenos ljubljanske opere. — Petek, 13. marca: 18.30 Samostani in mistično življenje. 19 Francosčina. 19.30 Najvažnejša čistilna sredstva. 20 Ljubljanski šramel kvartet in Mirko Jelačin poje šlagerje. 21 Radio-orkester. — Sobota, 14. marca: 18 Trsteno-dalmatinski paradiž. 18.30 Ssh. 19 Raziskovanje krotkih pajkov. 19.30 Angleščina. 20 Prenos akademije Jadranske straže in Ferijalnega saveza Tehnične srednje šole iz dvorane Delavske zbornice v Ljubljani. 22.15 Hawaii-jazz. — Nedelja, 15. marca: 9.00 O osuševanju zemlje. 9.30 Prenos cerkvene glasbe. 10 Versko predavanje. 10.20 Nauk o serviranju. 11 Radio-orkester. 12 Casovna napoved in poročila, plošče. 15.30 Dekle — čuvarica ognja in templju. 16 Humoriistično čtivo. 16.30 Laška glasba. 17 Reimann-Schwartz: Križni pajek — veseloliga. 20 Prenos iz Prage (Reprezentativni koncert Češke filharmonije). — Ponedeljek, 16. marca: 18.30 Italijansčina. 19 Poljščina. 19.30 Zdravstvena ura. 20 Večer Radio-orkestra. — Torek, 17. marca: 19 Iz življenja predpotopnih živali. 19.30 Nemščina. 20 Sauerjev večer: Uvodna beseda (dr. Dolinar). Koncert pevskega zbora »Ljubljane«. — Sreda, 18. marca: 19 Enova z-konolaja Jugoslavije. 19.30 Ruščina. 20 Valček večer, izvaja Radio-orkester, vmes harmonika-solo g. Rikusa.

NAZNANILA

n Hrušica. Katoliško prosvetno društvo v Hrušici vprizori v nedeljo 15. t. m. ob pol 4 popoldne spevoigro »Darinka«. Pred igro zapoje moški pevski oklet dve narodni pesmi.

n Prosvetno društvo v Borovnici priredi v nedeljo 15. marca t. l. ob 15 v društveni dvorani igro: »Črna žena«, zgodovinska igra v 8 slikah. — Vajudno vabljeno!

n Pogrebna bratovščina sv. Jožefa bo imela na praznik, dne 19. t. m., ob 6 popoldne na Kongresnem trgu št. 2 v veži desno, svoj redni občni zbor. Društvo šteje v Ljubljani in okolici 850 redno plačujočih članov, ki imajo pravico do pogreba. Ker je stanje premoženja 225.000 Din, pride torej na osebo 350 Din, med tem ko stane pogreb dejansko 1.000 Din. Vendar v praksi tak račun ne drži, kajti izkušnje kaže, da ima bratovščina letno povprečno 30 pogrebov. Na obrestih in članarinah pa dobi okroglo 22.000 Din teko, da gre v približno četrtina letnih stroškov iz nabavne glavnice, kar odgovarja zgornjemu kritju 350 Din na člana. S stalnim pristopanjem novih članov pa raste tudi nabavna glavica, s tem pa tudi obresti in letnine. Bratovščina pa ne skrbi le za dostojen pogreb zemskih ostankov svojih članov ampak se bere za vsakim umrlim sv. dušo, vsakega četrta leta na več sv. mož za vse člane. Kdor hoče že v življenju pokrbeti za svoj pogreb, naj se prijavi pri volstvu Kongresni trg št. 2. Pristojnina znaša 150 Din prištevši kolikor let, tolikokrat po 10 Din. Plača se lahko v obrokih. Poleg tega se plačuje še letno članarino 10 Din. Sprejemajo se tudi prijave z dežele.

Nove knjige

n Kmetijska kemija. Pisal dr. Ivo Zobec. Založila Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani. Cena 45 Din. Knjiga je namenjena učencem ter absolutom kmetijskih, vinarskih in mlekarskih šol, vendar pa je tako prirejana in razširjena, da bo koristila tudi tistemu, ki ni imel v šoli prilike, da bi zajemal fundamente naprednega kmetijstva. In prav tako bo, upam, kot pripomek dobro služila znanstvenim kmetijskim nadaljevalnim in gospodinjim šol ter vsem, ki poučujejo kmetijske in prirodne nauke.

Novi kazenski zakon

(Nadaljevanje.)

Pretirano izkoriščanje ljudi.

Telesno in duševno zdravje državljanov je predpogoj za uspešen razvoj države in vsega življenja. Država sama ustanavlja in vzdržuje nešteto ustanov v svrhu nege in podpiranja splošnega zdravja. Zdravje državljanov je torej važen in velik interes države in zato nikakor ne more dopustiti, da bi zdravje posameznikov bilo ogroženo po neobzirnem ravnanju drugih. Poleg drugih določb, ki hočejo ščititi zdravje posameznika, je določba 185 kazenskega zakona, katera določa: Kdor priganja koga, ki je v njegovi službi, pod njegovim skrbstvom ali nadzorom ali ki je drugače zavisen od njega, zlasti, če je maloleten ali onemogel, na pretirano telesno ali duševno delo, pa nastopilo radi tega škodljive posledice za telo ali zdravje te osebe, se kaznuje z zaporom od dveh let ali v denarju do 20.000 Din; če pa to stori iz koristoljublja ali iz zlobnosti, se kaznuje s sirogim zaporom.

Če bi bilo zdravje te osebe radi takega ravnanja z njo težko okvarjeno, se kaznuje dolžni priganjač z robijo do petih let.

Ker je tudi to kaznivo dejanje uradno preganljivo, je treba le, da oblasti zanj in za storilca zvedo. Začustuje tedaj prijava oblastem od kogarkoli.

V čem obstoji in kdaj je mogoče to kaznivo dejanje? Predvsem mora biti tisti, ki je prisiljen na pretirano delo, v odvisnosti tistega, ki ga priganja, n. pr. otrok, ki je dan komu v nadzorstvo, varovaneec, oskrbovanec, posel, delavec itd. Priganjanje mora obstojati v zahtevi delodajalca (oziroma tistega, v čigar odvisnosti je prisiljeni) na pretirano delo. Če bi si kdo sam nalagal pretirano delo, je odgovoren sam sebi. To priganjanje pa je lahko različno, neposredno in posredno. Neposredno n. pr. s tem, da priganjač dejansko priganja s silo, n. pr. s tepenjem, s kričanjem, kaznovanjem itd. ali pa posredno, n. pr. s tem, da mu namigava z odpustom iz službe.

Kedaj je delo pretirano? O tem odloča čas in kakovost dela z ozirom na priganjano osebo. Če trgovinski pomočnik, ki je slabotnega zdravja in je ves dan naporno delal, dela preko zakonite ure, je to delo zanj gotovo pretirano. Če krepko razvit mož pri 30—40 letih naklada hlode, in to v normalnem delovnem času, ne bomo mogli reči, da je to delo zanj pretirano; pač pa, če bi vršila isto delo slabotnejša ženska. Sploh je pretirano vsako delo, katero more človeku z ozirom na njegovo moč, starost in sposobnost in z ozirom na čas škodovati njegovemu zdravju. Pretirano pa je tudi delo, ki samo po sebi ni pretirano, ki spada k redni službi, pa postane tako, če se vrši preveč preko normalnega delovnega časa.

V čem obstoji krivda priganjača? Kaznivost takega dejanja nastopi šele, ko nastopijo škodljive posledice na zdravju priganjanega. Tu je ločiti, ali so posledice lažje ali težje. Če so posledice lažje, potem

je bilo treba določnega naklepa, Prigánjač se je moral pri svojem ravnanju zavedati, da prigánja na pretirano delo in je moral to posledico tudi hoteli. Ne bo pa se mogel izgovarjati s tem, češ, da ni smatral tega dela za pretiranega, dasi je vedel, da je splošno pojmovanje drugačno. Če ženske v tovarni delajo od sedmih zjutraj do desetih zvečer s samo enournim popoldanskim odmorom, je to po splošnem pojmovanju pretirano delo četudi bi ga tovarnar ne smatral za takega. Praktično bi bilo, da bi bil na to opozorjen, n. pr. potem časopisov ali tudi osebno. Gotovo je, da tak prigánjač v večini slučajih noče škodljivih posledic; on hoče s tem le več zaslužiti, noče pa, da bi n. pr. njegovi de'avnici, posli radi tega oboleli. Toda če on ve, da more tako pretirano delo povzročiti škodljive posledice in vidi celo na obrazih hiranje, hujšanje svojih prigánjencev in je vrh tega še opozarjen na to, pa kljub temu svoje ravnanje nadaljuje, raklep gotovo ne bo izključen. — Niti naklepa pa ni treba, če nastopijo vsled takega ravnanja na prigánjaneh teje posledice: tu zadostuje že sama malomarnost t. j. prigánjač je mogel in moral vedeti, da bo tako ravnanje škodovalo zdravju prigánjencev.

Kaznivost, kot že rečeno, nastopi teje, če nastopijo vsled prigánjanja škodljive posledice za telo oz. zdravje prigánjane osebe. Pretirano delo mora biti vzrok škodljivim posledicam. Primer: Dekla ki ves dan trdo dela, mora delati še pozno v noč, vstati mora se ponoči, da opravi kako de o. Radi pomanjkanja potrebnega počitka ji polagoma slabi telo in odpornost, a na zunanji ni videti še nikakih znakov. Nekega

dne pa dekla nevarno zbolí in zdravnik ugotovi vzrok: prehud napor, pomanjkanje počitka itd. Tu je že podan zločin v ce'em obsegu in gospodar bo odgovoren. Če je dekla gospodarja že poprej opozorila ali ga je opozoril kdo drug, se bo pač teko izgovarjal, da dela ni smatral za pretiranega, zlasti, če je posledica težja: gospodarju niti ni bilo treba, da je vedel in hotel, da s svojim prigánjenjem škoduje deklinem zdravju; on je to mogel in moral vedeti že po svoji pameti. Če pa bi prigánjanje na pretirano delo bilo naklepo izvajano in bi nastopile težke posledice prigánjane osebe, pa bi bila po ana naklepa težka telesna poškodba, ki je, kot smo videli, hujše kazniva.

Kako se kaznuje to pregánjanje? Za lažje slučaje je določena kazen zapor do dveh let ali v denarju do 20 000 D'n; če pa je storjeno in koristol ubja (iz dobičkaželjnosti, kar je najobičajneše!) ali iz zlobnosti (n. pr. iz veselja, užitka nad trpljenjem prigánjanega ali iz kakega drugega hudobnega motiva, n. pr. iz maščevalnosti), pa s stroгим zaporom. — Za težje slučaje (za katere zadostuje že malomarnost) pa robija do petih let.

Koliko žalostnih slučajev, ki bi spadali pod to določbo, se utegne pripetiti v žalostnih današnjih časih! Tla za to so vsepovsod dana! Vsepovsod vidimo le golo izkoriščanje vsega, kar le more prinesiti dobiček. Človek izrablja človeka, pa četudi na račun njegovega zdravja. So obrati, ki zaposlujejo v veliki meri ženske, gotovo tudi zato, da ni treba plačevati moških mezd, ki so višje. Delajo te delavke od jutra do večera in komaj prisluzijo za hra-

no in stan (n. pr. 25 Din dnevno). Zato so j.m. dobrodošle še večerne ure, da vsaj nekoliko prisluzijo več. Kje je potrební počitek, oddih? Prav za prav bi mogli tudi take nizke mezde smatrati za neko posredno prigánjanje na pr silno delo. Vendar tako daleč zakon ne more reči, pač pa bi spadal sem slučaj, če bi delodajalec silil k prekomernemu z namigavanjem na siceršnji odpust. A delavke v tovarnah vendarle še nekam izhajajo s svojim mehničnim delom, pri katerem se da tudi »prijetno« pokramljati. Ženski jezik povsod prav pride! A uboge uradnice, strojepiske, ki se v težki bojazni za svojo službo, ne upirajo prav nikakemu prigánjanju, da delajo preko službene ure, ne ene, temveč dveh, treh. To duševno delo ubija še desetkrat hujše!

In slednjič, da ne pozabim ubogih poslovo! Celó na kmetih kjer krščanstvo vendar še živo živi! Kolikrat se zgodi, da gospodar noče najemati hlapca samo zato, ker deklo cenejše dobi, potem pa ji nalaga dela, ki so še za moškega težka (n. pr. nalaganje težkih debel itd.). Sploh se posli ponekod naravnost nesramno izkoriščajo! Ni čuda, če potem toliko hite v tovarne, če že nima drugih ugodnosti, ima pa vsaj nedeljski počitek, katerega posli večkrat nimajo ponekod nikdar! »Zakaj ga pa plačam?!« to je vedni izgovor in da tem bolj krvavo zasluži uboge krajcarje, ga tira na prekomerno delo, ne da bi pri tem pomislil, da se s tem vedno bolj črpa njegova delovna moč in da koncem koncev škoduje s tem le samemu sebi. (S tako nespametjo se izkoriščajo zaposleni tudi v mnogih drugih obratih!) To v gospodar-

84

RAZNO

Oa »občuti« vreme... Ali je mogoče, da kdo občuti vreme in ga zna deloma prerokovati? — Znanstvo danes tega ne zanika in pravi: Kdor vnaprej občuti vreme, je moral imeti kako vnetje, kakšno rano, zlomljeno kost ali kaj podobnega. Misičevje v okolici ranjenega mesta je izgubilo svojstvo nategovanja in krčenja. Sprememba vremena je vedno v zvezi s spremembo vlage v zraku. Če se bliža dež ali mraz, se vlaga množi, če pa ima biti lepo in toplo vreme, se vlaga manjša. Vlaga pa ima za posledico, da se telesno razširilo pri manjši vlažnosti krčilo. Človeško mišičevje tudi vsrkava vlago in takrat se širi. Ker so gotova mesta izgubila svojstvo širjenja, ostanejo vedno enaka, dočim se okolica razširi: iz tega se razvije bolni občutek. Ni na treba, da se občuti bol le v slučaju, da se vreme slabša, temveč lahko boli tudi, če se vreme boljša.

Prebrisán kmet. V veliki vasi v Lotringiji se je dogodilo tole: Neki

Hector Malot:

Brez doma.

Roman.

Kako zadovoljna je bila mati Barberina, ko je namolzla tri četrtné vedra penečega se mleka.

— Mislim, da bo dala več mleka kot rjavka.

— Pa kako dobro mleko, je rekel Mattia, diši po pomarančnem cvetu.

— Kaj že veš, da je Barberin v Parizu? je nena-doma vprašala Barberina.

— Da.

— Pa veš tudi, po kaj je šel v Pariz?

— Ne.

— Tiče se tebe.

— Meni! sem vzkliknil prestrašeno.

A predno je mati Barberina odgovorila, je pogledala Mattijo, kakor da se ne upa vpričo njega govoriti.

— Oj, lahko govoriš pred Mattijo! — sem jo pomiril, — saj sem ti vendar povedal, da mi je brat in da vse, kar mene zanima, zanima tudi njega.

— Veš, to je cela povest, je rekla.

Ker sem videl, da ne bi rada govorila in ker jo nisem hotel siliti, naj govori pred Mattijo, ker sem se bal, da ne bi hotela in ker sem mislil, da bi kaj takega žalilo Mattijo, sem sklenil, da še počakam, predno izyem, čemu je šel Barberin v Pariz. Zato sem vprašal.

— Ali se Barberin kmalu vrne?

— Oh, gotovo ne!

— Tedaj se nič ne mudi, rajši nam kaj skuham!

Ko smo se najodli, je Mattija odšel ven, jaz pa sem vprašal mater Barberino:

— Zdaj, ko sva sama, mi boš vendar povedala, zakaj je Barberinovo potovanje in Pariz zame zanimivo.

— Gotovo, otrok moj, in še prav rada!

Rada! Bil sem presenečen.

Predno je mati Barberina nadaljevala, je šla gledat skozi vrata.

Pomirjena se je vrnila k meni in mi je polglasno zašepetala s smehljajočim obrazom:

— Videti je, da t tvoja družina išče.

— Moja družina!

— Da, moj Remi, tvoja rodbina.

— Rodbino imam, jaz imam rodbino, mati Barberina? Jaz? Zapuščeni otrok!

— Verjetno je, da te niso zapustili nalašč, ker te sedaj iščejo.

— Kdo me išče! Oj, mati Barberina, govori! Govori hitro, prosim te!

Potem sem nenadoma mislil, da sem blazen, in zavpil sem:

— Ne, ne, saj ni mogoče! Le Barberin me išče!

— Da, gotovo, a za tvojo rodbino!

— Ne, zase! Nazaj me hoče, da me zopet proda, a ne bo me dobil!

— Oh, moj Remi, kako moreš misliti, da bi kaj takega dopustila!

— Premotiti te hoče, mati Barberina!

— Glej, otrok, bodi pameten! Poslušaj kaj ti morem povedati in nikar se me ne bojš!

— Spomnim se...

— I oslušaj, kaj sem sama slišala, to boš vendar verjel, kaj ne? Prihodnji pondeljek bo mesec dni, ko sem ravno delala v pralnici in je ravno vstopil v hišo mož ali bolje rečeno gospod; Barberin je bil sam v

skem pogledu. V pravnem pa riskira s tem event. kazni, ki ga more zadeti, če se po-kažejo posledice. Saj ni treba, da te po-sledice takoj nastopijo — lahko je posel že v drugi službi, pa so tedaj pojavijo posle-dice prejšnje službe oziroma pretiranega dela.

V še hujšem položaju kot delavci in poslani pa so osebe, ki so v drugačni odvisnosti od drugih, tako otrok brez staršev, ki ga je kdo vzel za svojega ali sicer v svojo oskrbo, rejence, varovanec ali sicer kak mladoletni ali onemogli sorodnik, starši užitarji itd. Nikjer nimajo svojega prabežališča, popolnoma so prepučene milosti in nemilosti svojega posvojitelja, rednika, varuha, s'na itd. Zato pa tvorijo priganjanje takega po zakonu samem obtežljivo okolnost.

(Dalje sledi.)

Pravni nasvet

Se enkrat o vojniki. J. G. Zg. G. Če ste bil prej nesposoben, l. 1929 pa spoznau za spo-sabnega, ste po zakonu dolžni plačati vojačo za tisti čas od 20. leta starosti dalje, v kateremu ste bili nesposoben, v kolikor že ni zagarena. Ako mislite, da se je pri veliki vrstiviti med vojničarje zgodila kakšna nepravilnost, vložite zoper to pritožbo na komando vojnega krožila. Če pa mislite, da so vam je vojniki pravično odnevali, pa vložite pritožbo na davčno upravo.

Skrajšani rok. I. F. L. Če imate pravico do skrajšanega roka, bi vam morali povedati, če bi bili navedli sterolet vaših bratov. Glede uspešne rešitve prošnje se obrnite na našega s'jer ste prošnjo vložili.

Zopet vojnice. J. P. C. Če ste vojni inveli in vsled tega nesposoben za vojno službo, v va-ne zadane obveznost vojnice, b'veda tega ne morete presoditi vi, ampak pristojna vojka-

zdravniška komisija. Niste prav ravnali, da ste zavrnili sprejem plačilnega naloga. Plačilni nalog morate sprejeti in se imate pravico pri-tožiti na komando vojnega krožila. Zakaj niste bili poklicani k nadpregledu, morete zvedeti tudi pri omenjeni komandi na katero se obrnite s pisмено prošnjo.

Vpraševalec sporočamo, da na vprašanja iz pravne stroke odgovorjamo izključno je v našem listu. Zato so prošnje za pismeni odgo-vor odveč.

A. M. Če bi bila pred vami dva brata po vrsti odslužila polni rok, bi imeli vi pravico do skrajšanega roka. Ker pa nimate teh pogojev, prošnja za skrajšan rok ne bo imela uspeha.

Rok za vlaganje prošnje. Prošnje za razne vojaške olajšave (oprositev, skrajšan rok) je vlagati najkasneje v treh mesecih po rekruto-vanju pri komandi pristojnega vojnega okroga.

Popust carine pri ceni. M. L. M. Naročili ste plug, okopalnik z osipalnikom in izravna-če za krompir, vse inozemski izdelki, pri domači tvrdki za fiksno ceno. Ali se lahko tvrdka pri-mora, da popusti cel cene znesek v iznosu ca-rine, če je izšla medtem časem pred dobavo naredba, da so zaradi navedeni izdelki carine prosti? — Če ste se pozvali z domačo tvrdko za fiksno ceno, v katero je dobavitelj sam že vračevali invaritabilno ceno strojev, privozone stroške, carine itd. imate to pogodbeno ceno v vsaki slučaj plačati. Ravno t. j. zrača ali dobitec ali garanta nez izračkov v čem do-lavitel, povsotnje ali znižanje povsozne ca-rine, ne nosi dobavitelj. Če se se pa pozvali na kontno svojo ceno, da se se zavzemate pla-čati t. j. na ceno izdelkov, pa v dobrih pa ležnja čimva dobava, b' dejansko pravo ne s'roške. V dejansko carino in s'roške preser-čavanja, po ali naredbama oprositev carine bli v Vrh delati.

Dolžnost med in žena. A. P. V. A. Lenti se karoli vinograd in je predprijel odslu-žiti v vojsko. Po mesetm vinograd olajšava-kom dobil, v karoli pa je en lonce vinogra-da ožji. Se žanje letno z mnogimi zapravovane meje se dajti nemišliti pa garancir, ki je neta-večil, da je vinograd na eni strani za 150 m

ožji kakor v mapi. Sosed odmere po geometri-noče priznati. — Sosed ima prav. Mape, zlasti staršje, se navadno ne ujemajo z dejanskimi mejami. Mape so bile napravljene, ne zato, da bi po mapnih mejah sosedi locili, kar je meje in tvoje, pač pa radi izmere površine za dolo-čitev davkov. Meje med sosedi pa so se in se še vedno določijo z mejniki in kipe ni teh, po dejanskem uživanju. Kupili pa ste vinograd z določenimi mejniki in mejami in te meje mo-rate spoštovati.

Vknjižena garancija. B. Z. S. Ko je bil Vaš mož sprejet pri podjetju v službo, ste morali pustiti, da se je podjetje na Vašem posestvu vintabuliralo. Tekom časa se je Vašem možu pri podjetju nabralo v fonde več tisocev. To fond je bil za morebitne primanjkljaje in po-kojnino. Sedaj pa, ko se je možu v službi pri-pečil večji primanjkljaj, noče podjetje primanj-kljaja s fondom, pač pa z ozirom na intabu-lirajo zahteva od Vas kritje celega primanj-kljaja. — Premalo točno ste povedali, za kaj in kako je podjetje vintabulirano in kakšen je fond. — Zdi se nam, da ste kot posevni-morali dati podjetju garancijo do dolo-čene svoje za svojega moža in je ta garancija vknjižena na Vašem posestvu. Če je tako, mo-rate podjetju plačati celoten primanjkljaj moža. Če pa je mož imel pravico do fonda, mora sam tožiti podjetje na izdelečno fond. — Sprejeto vam, da prošni pri sodni za po-jasnila, kakšna je vintabuliraja na Vašem po-sestvu.

Predletni z'šena. L. K. V. Imate pravico mo-rati, da vam mora plačati I. K. za sročje ali v'ljena in belcine za s' b' 1929 lita. Do kritja pa še nišje prišli, ker I. K. ni izvršil svoje stvari postopnje in mu d'slej ni b' mogete nič zarašiti. — Če sta neprilčni, da ima I. K. neke svoje stvari odceno, da mu je kdo kaj dolga, pred'gajte pri sod'bu, da se mu nakliči razvedna prisrta, to je, da bo pod prisrto povdela, kaj in kje ima lastnišinskih stvari ali kako terjatej priran tretjim osebam. Če pri tej prisrki neoznanik kaj vedoma spremlj, se bo še k' zračno imel z'govarji radi krive prisrje.

Liši. Gospod je govoril z naglasem človeka, ki ni iz noše dežele. »Ali ste vi Barberin?«, »Da, jaz sem« je odgovoril Jerome. »Ali ste vi bili tisti, ki je mrl v bratevilekem drevedu otroka, katerega ste vzeli v rejjo?«, »Da.« Presim vas, kje je zdaj oni otrok?«, »Kaj vas pa zanima?« je odvrnil Jerome. — »Mer nisi vama?« je vprašal gospod. »Moja žena je,« je odvrnil Jerome. »Zelo vroča je tukej, je menil gospod, ako hotele greva ven, da se pomeniva.« Očšla sta in šele po treh ali štirih urah, se je vrnil Jerome sam. Lež'o si misliš, kako radovedna sem bila, kaj sta govorila Jerome in oni gospod, ki je morda bil tvoj oče, a Jerome mi ni hotel odgovoriti na vsa vprašanja. Povedal mi je le, da ta gospod ni tvoj oče, temveč da se le išče za tvojo družbo.

»In kje je moja družina? Kakšna je? Ali imam očeta? Mater?«

»Kakor ti, sem tudi jaz vprašala Jerome-a. Odgovoril je, da sam ne ve. Potem je pristavil, da gre v Pariz, da poišče onega godca, kateremu Te je dal v službo.«

»Le mirna bodi, jih že poznam! In ali ti Barberin ničesar ni več sporočil, odkar je odšel?«

»Ne, gotove še išče. Oni gospod mu je dal sto frankov in petih zlatnikih, in od takrat mu je dal gotovo še več denarja. Vse to in lepe plenice, v katere si bil zavrt, ko so te našli, kaže na to, da so Tvoji starši bogati. Ko sem Te spoznala tukaj na zapečku, sem mislila, da si jih že našel, in zato sem tudi menila, da je ta tovariš tvoj brat.«

V tem hipu je Mattija stopil v vrata in jaz sem mu zaklicel:

»Mattija! Moji starši me iščejo! Rodbino imam, pravo rodbino!«

A čudno, Mattija ni delil ni joga veselo in mo-jega navdušenja.

»Zdaj sem mi povzdel vse, kar mi je m'li Barberina pravila.«

»Fuzijata in nava ro linar, m'li svojnici.«

Opo naš sem malo čutil in vender, kolo sem se vozilil, da bom zopet enkrat s'ol v sv. ji čeraji p-steljici, kjer sem prebil svojega t'otko mlado ml'č, ne da bi se prebudil, stisnem v sv. j' k'ilek in pokr'it do ušes. In kotičolnet sem občutilo to toplo odejo, ledar sem spal pod milim nebom, — ki žal ni bilo vedno m'lo — ves trenutek od ut'ednega mlada in do koči premčen od letarje n'ca.

Tekoj ko sem legel, sem zaspeel izmučen vedel napora trejšjajega dne in vsled noči, prebilje v j'sdi; a škeroj sem se zopet zbudil, poskočil sem pokonci ves vznemirjen in vročen in n'icem mogel več zaspati nezaj.

M ja rodbina!

Nanjo sem mislil, ko sem zaspal, sanjal sem o njej, o očetu, o materi, o bratu in sestrjah; in nekaj trenutkov sem živel z omiri, ki jih še nisem poznal in ki sem jih videl prvič; a čudno, k moji družini so spadali tudi Mattija, Liza, mati Barberina, gosca Millig-in Arthur. Moj oče pa je bil Vitalis, ki je zopet čživel in ki je bil zelo bogat; med najino lečilvijo je zopet našel Zerbina in Deke-o, ki nista bila strgana od volkov.

Menda je vsakdo že prečlivel trenutke domišljije, v katerih v kratkem času preživi celo vrsto let in preleti neskončne razdalje. In vsi veste, kako te slike ostanejo žive še potem, ko se človek prebudi.

Končno sem zaspal, ne da bi se za kaj odločil;

imat je prišel na bi-vel sta ih kočiti, ki sta ved' nerle. Korca pa kar je moral najti, ker se liže na poča na korjih g'voh izdajale njihova st-roč. Karat se je zalotne vrštel domov. Soodra pa je prišel na dobro mi-sel. Komaj je prišel do-mo, je vzel iz torbice svoje hčere znan' sp-stiče in s tem je pokar-val naše svojih starih ko-poši lepo rdeče. Nasled-njega dne je nesel h'ca zopet na trg, kjer jih je prav kmalu prodal.

Dobra nagrada. Dobre nagrade so dobili naš pesnik Karanin, ki ni je dala cesarica Katarina II. za neki slavospjev 1200 rubljev, švedska kraljica pa je naklonila pesnika Formersheimu za kratko pesmico, kjer je hvati do neba, 500 celinov. Itali-anski pesnik Samazar pa je dobil za pesmico, ki je imela celih 6 verzic, za vsako verzico po 100 ce-linov.

Razumljiva različica. Tu klobuk dela tvoj obzat kratok.« »To je pa res čudno. Ko je dobil mol mož račun zari, se mu je obraz strahovito podaljal. Stalinč — nova zila. Skupina inženerejev je v Bakuju v Rusiji izdelala novo zlitino z jeklom, ki baje po trdoti prekisa

Prvič v vlaku

Boter Joahim, Bog mu daj večni mir, je bil mož, ki vse veruje, samo tega ne, kar je čisto naravno. Tisto malo človeške učnosti, kolikor je sam razumel, mu je bilo božje delo, vse pa, česar ni razumel, je imelo po njegovem svoj izvor v peklju. Človek, najvišje bitje na zemlji, je na primer zmogel strojiti živalske kože in si napravljati čevlje, da ga ne zebe v noge; ta dar ima od Boga. Če pa gre človek in si napravi strelovod ali celo iznajde telegraf, pa ni to čisto nič drugega kot hudičevo delo. Tako je imel Joahim Boga za dobrosrčnega, preprostega starčka, hudiča pa za prebrisanega kramarja, ki mu ne moreš priti do živega in kateri, če le more, pri vsaki priliki potegne ljudi in celo Boga.

Drugače pa je bil boter moder mož. Njemu se imam zahvaliti za marsikatero nove prtene hlače in po njegovih zaslugi sem si večkrat pokvaril žleodec. Vsako leto je šel boter na božjo pot k Mariji Pomagaj na Semeringu. Bilo je dan hoda do tja. Ko sem postal trdnih nog (jaz in naša koza sva bila tedaj edina pri hiši, katerih oče ni mogel dohiteti, če je tekel z bičem za nama), je hotel vzeti boter tudi mene s seboj k Mariji Pomagaj.

»Lahko gre,« je dejal oče, »bo saj videl novo železnico, ki so jo ravnkar spejlali čez Semering.«

»Bog obvaruj, da bi kaj takega videla!« je zavpil boter. »To je vse le prevara.«

»Tudi lahko,« je dejal oče.

Z botrom sva se odpravila nalašč po tisti poti, ki drži preko hribov, da bi ja ne

prišla v bližino peklenščkovega voza, ki drdral po dolini. Prideva na vrh hriba in se ozreva proti špitalski dolini. Ravno po sredi doline leze po tleh dolga rjava stvar in nad njo se dviga oblak dima.

»Jezus Marija!« zavpije boter. »Je že res! Beživa, fant!« In stekla sva z vrha po nasprotnem pobočju hriba.

Na večer dospeva v dolino, toda — ali ni stric vedel za pot ali pa ga je preslepila radovednost, namesto k Mariji Pomagaj sva prišla do velikanskega kupa kamenja in za njim je zeyala v hribu črna luknja, tako velika, da bi lahko postavil hišo vanjo. In naravnost v to luknjo je držala železna cesta.

Boter je dolgo molče stal in majal z glavo; slednjič je zamrmral: »To je torej tista železna cesta. Ampak laž je vendar le, da bi se vozili v to luknjo.«

Vsakemu človeku je moralo biti jasno, da pri tej stvari ni vse v redu, a vendar nista mogla proč. »Boter,« sem dejal tiho, »ali ne slišite bobnenja v zemlji?«

»Res je, fant, nekaj bobni.« Nato je pa boter prestrašeno zastokal. Po železni cesti se je bližala črna stvar. V začetku se je zdelo, da stoji, toda postajala je vedno večja in se bližala z glasnim sopihanjem, iz žrela je pa puhala oblake pare in dima. »Križ božji!« zavpije boter. »Saj so to cele hiše!« In res, prej smo mislili, da je za lokomotivo privezanih par štajerskih voz, na katerih sede ljudje, zdaj sva pa videla celo vrsto pravih hiš z okni, skozi katera gledajo ljudje. In kako hitro gre to in kako piha, da bi se človeku skoraj zmešalo! Nihče več ne ustavi tega, sem si mislil. Tedaj pa boter upubno vzdigne roke in vprije: »Jezus, Jezus, zdaj se pa peljejo res v luknjo!«

In že je bila pošast s svojimi sto kolesi v globočini. Nekaj časa se je še videla lučka, potem je pa vse zginito, samo zemlja je še bobnela in iz luknje se je tiho in leno valil dim.

Boter si je z rokavom obrisal potni obraz in je strmel v tunel. Potem me je pogledal in vprašal: »Si ti tudi videl, fant?« »Tudi jaz sem videl.« »Potem ne more biti prevara,« je sam zase zamrmral boter Joahim.

Začela sta lezti v hrib. Videla sva, kako se je zdaj tu zdaj tam pokazal dim. Globoko pod nama med gorami je drvela železna kača. »S temi je tako kot z Judeževu dušo,« je dejal boter in mislil s tem potnike v vlaku. »Ošabni ljudje so sami skočili v grob!«

V gostilni na Semeringu je bilo vse tiho, mize prazne, ravno tako konjske jaslji zunaj ob cesti. Gostilničar, prej ponosni vladar te ceste, je zdaj naju vljudno povabil k južini. »Ves tek mi je pošel,« je odgovoril boter, »pametni ljudje ne jedo veliko in jaz sem postal danes za precejšen del pametnejši.«

»Presneta reč, kaj ljudje dandanes vse počno!« se je oglasil boter, ko sva nadaljevala pot. »Z zemeljsko kroglo se balinajo,« je smeje se odvrnil rokodelski pomočnik, ki je nama prišel nasproti.

Ko sva prišla k Mariji Pomagaj, je bilo že temno. Šla sva v cerkev in opravila svoje romarske pobožnosti. Potem sva v gostilni skromno povečerjala in odšla na seno spat.

Že precej časa leživa. Zaradi številnih novih vtisov današnjega dne nisem mogel zatisniti očesa, mislil sem pa, da boter že

85

vse doslej znane zlitine. Stalinu na čast, cigar ime izvajajo kakor znano iz ruske oznake za jeklo (prim. nemški Stahl), so ji dodeli ime »stalinit«. Poleg izredne trdote bi bila druga prednost stalinita zelo nizka cena.

Mesto na severu. Najbolj severno mesto na svetu je Hamerfest, ležeče na otoku Kvalo severozapadno od Norveškega s približno 3000 prebivalci, ki se pečajo samo z ribarstvom. To mesto je zanimivo vsled tega, ker so ondi noči in dnevi vse drugačni kot pri nas. Ondi sije solnce neprestano po 24 ur na dan in sicer od 13. maja do 29. julija; nato postajajo dnevi krajši do 13. novembra. Krajši dne naprej do 23. januarja pa je neprestano noč ali temna nad mestom.

Profesor v trgovini. — »Kaj želite, gospod profesor?« Profesor: »Dajte mi... dajte mi... dajte... Ali, ta je pa spet lepa, da se ne spomnim, kaj sem hotel imeti.« Čez nekaj časa se mu je zdelo, da se je domislil in pravi: »Cujte, ako nimate, pa mi dajte kaj drugega podobnega.«

in ta noč, o kateri sem mislil, da bo najmirnejša v mojem življenju, je bila najburnejša in najnemirnejša, kar jih pomnim.

Drugača jutra, ko smo bili vsi trije, mati Barberina, Mattija in jaz združeni okrog ognjišča in se je na svetlem ognju gredo mleko naše krave, smo se posvetovali.

»Kaj mi je storiti?«

In pravil sem o tesnobi in neodločnosti, ki sta me ponoči navdajali.

»Tako moraš v Pariz,« je menila mati Barberina, »tvoji starši te iščejo in ne smeš odlašati njunega veselja.«

Razvijala je to misel, katero je utemeljevala z mnogimi vzroki, ki so se mi zdeli bolj in bolj tehtni.

»Torej bova šla v Pariz,« sem rekel. »Razume se.«

Domenili smo se torej, da odpotujeva jutri, zato sem porabil dobršen del dneva, da sem napisal dolgo pismo Štefaniji, v katerem sem ji razložil, zakaj je ne pridem obiskat, kakor sem bil namenjen.

In zopet sem drugega dne prestal žalosti slovesa, a vsaj nisem Chavanona zapustil tako kot z Vitalisom; mogel sem se posloviti od matere Barberine in ji obljubiti, da se skoraj vrnem s svojimi starši. Na predvečer najinega odhoda smo se ves čas posvetovali, kaj ji naj prinesem, saj zdaj bom bogat.

Tako sva se drugo jutro odpravila z Mattijo proti Parizu. Ukaj sem z veliko težavo izvedel, da je Barberin v neki bolnišnici umrl in da je pustil pismo za Barberino. Odprl sem ga in iz njega razbral, da me išče moj oče, ki stanuje v Londonu. V pismu je bil tudi naslov neke tverde, ki me je iskala.

Hitro sem pisal materi Barberini in ji z žalostjo v srcu razložil, kako so se stvari zasukale. Moral sem ji povedati, da je Barberin umrl in jo tolažil, kolikor

sem vedel in znal. Povedal sem ji, da greva z Mattijo na Angleško in da ji bom že sporočil, ko pridem do svojih staršev.

Po velikih težavah in trpljenju sva končno po dveh mesecih prišla z Mattijo v London in našla ono tvrdo, ki me je po nekem možu poslala k mojim staršem.

Nisem imel časa, da premislim vprašanja, ki so se vsilila mojemu vznemirjenemu duhu. Že je policaj potrkal na vrata nekakšnega lesenega skednja, in najin vodnik se mu zahvali. Na cilju smo torej.

Mattija, ki ves čas ni izpustil moje roke, jo stisne in jaz stisnem njegovo.

Razumela sva se: tesnoba, ki je stiskala moje srce, se je polastila tudi njegovega.

Tako sem bil zmeden, da ne vem prav, kako so se nam odprla vrata, na katera je bil policaj potrkal, a v hipu, ko smo vstopili v velik prostor, razsvetljen od svetiljke in premogovega ognja, ki je gorel za ograjo, se mi je vrnila zavest.

Pred tem ognjem je sedel na pletenem naslonjaču kot v svetliškem siju nepremično kakor kip starec z belo brado, pokrit s črno čepico; in vsakem koncu mize sta si sedela nasproti mož in žena. Mož je bil star kakih štirideset let; odet je bil v silvo baržunasto obleko; bil je inteligentnega, a trdega obraza; žena je bila za kakih pet do šest let mlajša; njeni lasje so viseli doll na črno-belo ruto, katero je imela križem privezано čez prsi. Njen pogled je bil brezizrazen, in morda nekaj lepi obraz je bil brezbrizen in top. Tudi njene kretnje so bile brezbrizne. V prostoru so bili tudi štirje otroci, dva dečka in dve deklici, vsi plavalci, tako pšenično plavalci kot njih mati. Najstarejši deček je bil star morda kakih enajst do dvanajst let, najmlajša deklica pa komaj tri leta. Plazila se je še po tleh.

sladko spi. Toda naenkrat se oglasi: »Fant, ali že spiš?«

»Ne še.«

»Ti, mene pa hudič jaha,« je odgovoril.

Ustrašil sem se. Kaj takega na božjem potu, nezasišano! Kaj pa vam je, boter?«

»Nič, neumnost. Kaj meniš, dečko, ko sva že pri tem, če bi še malo poskusila?«

Ker ga nisem razumel, sem bil tiho.

»Kaj se nama more pripetiti?« je nadaljeval boter, »če si upajo drugi, zakaj bi tudi midva ne? Jaz bi si kar privščil.«

V sanjah govori, sem si mislil in ga napeto poslušal.

»To bodo doma debelo gledali, ko bova povedala, da sva se peljala s parnim vozom. Samo greh je to! No, pa zaspiva zdaj, bova že jutri videla, kako bo.«

Drugo jutra sva bila pri spovedi in obhajilu in sva hodila kleče ckoli oltarja. Ko sva jo udarila proti domu, je boter menil, da bi rad videl samo še postajo na Semeringu, za drugo mu ni in obrnila sva se tja. Na semerinški postaji sva videla tunel od druge strani. Ravno tedaj je imel priti vlak od Dunaja. Boter se je začel pogajati z uradnikom. Ponujal mu je dve šestici, češ, da hoče takoj na drugem koncu luknje izstopiti.

»Tam se vlak ne ustavi,« je smeje dejal uradnik.

»Pa če hočem izstopiti!« je menil boter.

»Morali bi se peljati do Špitala. Za dve osebi stane dvaintrideset krajcarjev.« Boter se še ni vdal, uradnik se pa tudi ni hotel pogajati. Tako je boter odnehal in plačal. Tudi jaz sem moral pridejati dva krajcarja. Med tem se je prikazal iz tunela na nasprotni strani vlak in je sopihal k nam. Lokomotiva je ječala, sikala in puhala in slednjic se

je ustavila. Kot pišče, ki bi mu izrezali mozgane iz glave, je stal tedaj boter in ravno tako jaz pri njem. Sama ne bi nikdar vstopila, tedaj je porinil sprevodnik naju v voz. Vlak se je začel pomikati. »To je moja smrtina ura!« je mrmral boter. Šele tedaj sva se ozrla ckrrog sebe in videla, da so v vozu klopi, skoraj tako kot v cerkvi. Boter je pogledal skozi cknno. »Jezus Marija! Zunaj leti zid mimo nas!« Tedaj je postalo vse temno in zunaj je šumelo in ropotalo, kot bi nas obdajali silni vodni slapovi. Vozili smo se pod zemljo. Boter je držal rčke sklenjene v naročju in zdihoval: »V božjem imenu se zdaj vdam v vse. Zakaj sem pa bil trikratni norec.«

Zopet se je zasvetilo in mimo nas so tekli telegrafski drogovi in drevesa. Boter me je sunil s komolcem in dejal: »Fant, prej ni bilo nič dobrega, ampak zdaj mi pa uga-ja. Res, vlak, to je nekaj lepega! Glej, tu je že Špital, pa sva se vozila komaj četrt ure! Ampak svojega denarja še nisva odsedela, kar še naprej se peljiva.«

Medtem pa me ogledeval sem si voz in ckolico, a k pameti še nisem mogel priti. Boter pa se je neprestano smejal in delal zadovoljne cpazke.

Vlak se ustavi. »Mirccušlag!« je zavpil

sprevodnik in midva sva se opotekala iz voza. Zunaj nama nekdo odvzame listka in se vstopi pred izhod. »He, stric! zavpije. »Ta litka veljata samo do Špitala. Kar lepo doplačali boste in sicer dvojno ceno za dve osebi. Pripravite goldinar šest krajcarjev!«

Strmel sem v botra, on pa v mene. »Fant,« je končno spravil iz sebe, »imaš ti kaj denarja pri sebi?«

»Jaz nimam nič denarja,« sem zajokal. »Jaz tudi nimam nič več,« je zamrmral boter. Spravili so naju v pisarno in morala sva obrniti vse žepe. Moder robec, ki sva ga rabila oba in ki se ga gospodje niso doteknili, skorjica kruha, okajena pipa, pipec, goba in kresilni kamen, spovedni listek od Marije Pomagaj in prazna mešnja, to je bilo v najinih žepih. Vse to sva sicer smela zopet spraviti, toda zamudila sva se na postaji par ur in medtem sva morala prestati več zaslješvanj. V temni noči bo treba zdaj hoditi čez hribe. Ko greva skozi izhod, zamrma boter: »Pa je le pektenšček pri tej stvari!«

Starega dobrovoljčka je napadla mrzlota in takega seve zelo žeja. V bolnici so stali okoli njegove postelje zdravniki in se posvetovali o sredstvih, ki bi ublažila mrzloto in žejo, ko se dvigne bolnik ter pravi: »Gospodje, brigajte se samo za mrzloto, za žejo se bom že sam.«

Za bližnjo soomlad smo izdelali veliko zalogo modernih plaščev

za gospode in dame. - Vabimo na izbiro v to naiteneišno oblačilnico.

DRAGO GORUP & CO., konfekcijska industrija
Ljubljana, Miklošičeva cesta št. 16.I.

Vse to sem spoznal na prvi pogled, še preden je pizar tvrde Greth and Galley končal svoje poročilo.

Kaj je pravil? Komaj sem ga slišal, še manj razumel. Na uho mi je le udarjalo ime Driscoll, moje ime, kakor je rekel oni gospod.

Vse oči so bile uprte v Mattijo in vame, celo one nepremičnega starca. Le najmlajša deklica se je igrala s Capijem.

»Kdo izmed vaju je Remi?« je v francoskem jeziku vprašal mož v sivi baržunasti obleki.

Stopil sem za korak naprej: jaz!

»Poljubi torej svojega očeta, sinek moj!«

Kadar sem mislil na ta trenutek, sem si predstavljal, da se bom kar vrgel v naročje svojega očeta; a zdaj nisem našel tega zaleta v sebi. Vendar sem stopil k očetu in sem ga objel.

»Zdaj poglej!« mi je velel. »Tu je tvoj stari oče, tvoja mati, tvoja brata in tvoji sestri.«

Najprej sem šel k materi in sem jo objel. Dala se je sicer objeti, a ona sama me niti poljubila ni, le nekaj meni nerazumljivih besed je zamrmrala.

»Stisni roko svojemu staremu očetu,« mi je zopet rekel oče, »a pojdi potihoma tja, ker je hrom!«

Stisnil sem roko tudi bratoma in starejši sestri. Svojo malo sestrico sem hotel vzeti v naročje, a odrnila me je, ker se je ravno igrala v Capijem.

Ko sem tako hodil od enega do drugega, sem bil ves ogorčen nad samim seboj. Kako? Ne občutim večjega veselja, ko sem naposled vendarle našel svojo družino? Očeta imam, mater, brate in sestri, in starega očeta, združen sem z njimi in vendar sem hladni! Z mrzlično nestrpnostjo sem pričakoval ta trenutek, ves blazen od veselja sem bil ob misli, da imam tudi jaz rodbino in starše, katere smem ljubiti

in ki tudi mene ljubijo. A zdaj sem stal tukaj v zadregi in sem jih po vrsti rãdovedno ogledoval, in nobena beseda mi ni prišla od srca, nobena nežna beseda! Mar sem izrodek, mar nisem vreden, da imam rodbino?

Ako bi bil našel svoje starše v palači namesto v škodnju, bi bil morda občutil ono nežnost, ki me je še pred nekaj urami navdajala za neznanega očeta in neznanu mater, in katerega nisem več občutil za tega očeta in za to mater, ki sem jih videl pred seboj.

Pri tej misli me je kar dušilo od sramu. Vrnil sem se k materi, še enkrat sem jo objel in jo poljubil na usta. Gotovo ni razumela, odkod ta nežnost ker namesto, da bi mi vrnila moje poljube, me je ošinila s svojim brezbrzižnim pogledom, potem pa se je obrnila k svojemu možu. Mojemu očetu, zmajala je z rameni ter mu je rekla nekaj meni nerazumljivih besed, katerim pa se je on nasmejal. Ta njena brezbrzižnost in njegov smeh sta me zaboleta v srce, ker sem menil, da moja nežnost ne zasluži takega odgovora.

A niso mi dali časa, da se udam tem vtisom. Oče je pokazal na Mattijo rekoč:

»Kdo pa je ta?«

Razložil sem mu, v kakšnih prijateljskih zvezah sem z Mattijo in sem se trudil, da v svojih besedah izrazim nekoliko prijateljstva, katerega občutim do njega, in tudi hvaležnost, katero mu dolgujem.

»Prav!« je menil oče, »hotel je spoznati nove kraje.«

Mislil sem odgovoriti, a Mattija me je prekinil:

»Kaj pa dale«

»Kaj pa Barberin,« je vprašal moj oče, »zakaj ni prišel sam?«

Katoliška vera in kitajska umetnost. Prastara kitajska umetnost ima svoje ljubitelje po vsem kulturnem svetu in predstavlja zelo važno ppano- go v kitajski trgovini. V zadnjem času so začeli s poizkusi, da bi kitajsko umetnost prilagodili katoliški veri in uvedli vnjo katoliške verske motive. Tako so začeli upodabljati Mater božjo v dragocenem oblačilu cesarice matere Tse-Hsi. — Neki belgijski pater, ki si je kot slikar nadel ime Van Dyck, je na izdal izredno lep katoliški katekizem v slikah kitajskega sloga. Oba poizkusa je kitajsko ljudstvo z veseljem sprejelo.

Dekleta morajo vedeti, da srce je prvo ne obraz. Lepo lice hitro zgine, le pa duša pa ne mine. Koliko časa traja cvet dekliških let? Bolj važno je to, kakšnega značala je ženska. Značaj ostane do visoke starosti, obraz je od danes do jutri.

»Da ne bodo noge za- spale. Trgovka: »Te nogovice bi vam zelo priporočala, milostljiva gospa.« Kupovalica: »Toda prosim vas, barva je pre- kričea.« Trgovka: To je baš prav, vam vsaj noge ne bodo mogle zaspati.«

Nekaj o Angležih

Noben narod na svetu ni tako sneden, kot bi po naše rekli, kakor so Angleži. Saj se vse njihovo govorjenje suče poleg trgovine o jedi, le manj pa o pijači.

Ako bi navedli v številkah, koliko n. pr. Angleži vsako leto pojedjo jajec, bi bilo to težko razumljivo, bolj enostavno in nazorno povedano pa bo, ako povemo, da bi ta množina jajc napolnila vsako leto 45 000 železniških vagonov. Ako bi te vagonne zvezali v en sam vlak, bi to dalo daljavo 241 kilometrov, ali od Ljubljane preko Zidanegega mostu, Celja, Maribora do državne meje pri Prevaljah na Koroškem, ali pa iz Ljubljane na Jesen ce dvakrat gori in doli.

Uvažajo ogromno množino jajc, če tudi imajo doma najmodernejšo reo perunice. Dobavljajo jih celo iz Kitajske in zelo mnogo iz svoje kolonije Egipta.

Uvožena jajca natančno sortirajo ter dobra takoj pošljejo na trg, druga pa izločijo, a nikakor ne zavržejo.

Nekoliko pokvarjena jajca oddajo tovarnam za fotografski papir, ona, ki so pa čisto zanič, pa strojarnam za fino usnje in glave rokavice. Neki tovarnar glave rokavic porabi nad 800 000 jajc, od katerih pa je samo rumenjak uporaben. Gosia in račja jajca imajo tu prednost. Ko usnje pride v tovarno ga polože v »jajčjo kopejo«. Pravijo, da nobeno kemično sredstvo ne napravi kože tako mehko in prožno kot rumenjak. Mnogo pokvarjenih jajec pa kupijo tudi lekarnarji, katere rabijo posebno za razna mazila.

Niti jajčnih lupin ne zavržejo, pač pa

zmeljejo v moko ter uporabijo za — umetno gnojilo.

Kakšni »duhovi« pa vladajo v tovarnah, kjer imajo opraviti z »milimi jajci, pa poročilo ne pove. Škoda.

Vera in vzgoja

Pred nekaterimi leti je naročil neki gospod na Dunaju svoji guvernanti: »Enkrat za vselej vam prepovem, da bi vplivala na mojega devetletnega sina s kako versko vzgojo. Ko postane starejši, potem si bo že sam izbral vero, kakršno hoče.« Nekaj let pozneje pa je priznal isti oče: »Zdi se mi, da je moj sin bolj živina kot človek.« Dal Tako je! Kako globoko pade človek brez vere v Boga, pričajo nam podrobno tudi kaznin'ice v Newyorku. Tam imajo zaprtih 12.000 mladostnih zločincev v starosti 16—20 let. Težji jih vlomi, uboji, umori najhujše vrste. Kar pa je po izjavi predsednika ondotnih sodišč najhujše, je to, da ne kažejo najmanjšega kesanja. S ponosom se celo bahajo svojih zločinov. Če bi jih odpustili iz ječ, bi se torej reklo, izpustiti divje zverine v sredo človeštva. Glavni vzrok te podvjanosti pa je po izjavi istega predsednika sodišč zopet pomanjkanje verske vzgoje in v zvezi s tem pomanjkanje vsakega spoštovanja do staršev. Tako si plete človeštvo, ki je zavrglo vero v Boga, samo bič nad svojo glavo.

Poravnajte naročnino!

Za smeh

On: »Kadar se mi tako-le sladkaš in prill-zuješ, že vnaprej vem, da hočeš zopet novo obleko.«
Ona: Zmotil si se, to pot bi rada topel zimski plašč iz tigrovega krzna.«

Stanič je prišel snubit hčerko vojnega dobičkarja, tovarnarja Maslovca. »Kaj se predrznete, moja hčerka bo imela petstotisoč dinarjev dote. Kolikrčna pa je vaša mesena pača?«

»Dvatisoč dinarjev, gospod Maslovec.«
»Kaj, dvatisoč? To niti ne zadostuje za žepne robece.«

»Oprostite, gospod Maslovec, nisem vedel, da je vaša hči tako smrkava.«

Cevljarski vajenec: »Da, da, vsak stan ima svoje posebnosti. Cesarje in kralje mazilijo, advokate mažejo, nas pa biksajo.«

Gospodinja: »Ono-le kladro drv mi bodele prežagali, potem vam dam kosilo.«

Vandracev: »Delati? Gospa, jaz sem lačen. neumen pa še ne.«

Pesnik: Ali se mi je moja »Uspavanka« posrečila?«

Urednik: »Zelo. Takoj po prečitaniu prve kitice sem zaspal.«

Berlotovka: »Ah, zakaj si nisem dvakrat premislila, preden sem te vzela.«

Berlot: »Jaz bi bil vesel in zadovoljen, če bi si bil premislil samo enkrat.«

Neki slikar se je trudil, da bi naslikal morskega volka, a kar je naredil, ni hotelo biti ničemur podobno.

»Kaj pa naj bi to bilo?« je radovedno pozvedoval njegov tovariš. »Morski volk odvrns ta. »Kako moreš slikati morskega volka, ko ga pa še nikdar nisi videl.«

»Zakaj ne. Saj ti tudi slikaš angelo, pa gotovo tudi nisi še nobenega videl.«

Povedal sem, da je Barberin umrl, kar mi je bilo ob najinem prihodu v Pariz v veliko razočaranje, ker mi je v Chavanonu povedala mati Barberina, da me po njem iščejo moji starši.

Moj oče je vse prevedel materi, kar sem mu pravil, in menil sem, da ona meni, da je vse lepo in dobro.

»Ali ne znaš po angleško?« me je vprašal oče.

»Ne, znam le po francosko in tudi po laško, kar sem se naučil pri gospodarju, pri katerem sem imel službo.«

»Vitalis?«

»Mar veste? ...«

»Barberin mi je pravil, ko sem pred kratkim bil v Franciji, da te poiščem. A radoveden moraš biti, kako da te trinajst let nismo iskali in kako nam je nenadoma prišlo na misel poiskati Barberina.«

»O, da, radoveden sem! Pa še zelo radoveden!«

»Pridi torej k ognjišču, povem ti vse.«

Ko sem vstopil, sem bil naslonil harfo na steno, zdaj sem odložil še torbo in sedel na ponujeni prostor.

A ko sem iztegnil svoje blatne in premočene noge k ognju, je moj stari oče pljunil proti meni brez besede kot razkačen maček. Nisem potreboval jasnejšega pojasnila, da sem mu na poti; zato sem svoje noge zopet potegnil nazaj.

»Nič ne maraj« mi je rekel oče, »stari nima rad, ako sede kdo pred njegov ogenj, toda če te zebe, se le ogreji! Za starega se nič ne zmeni!«

Ogorčen sem bil, da so tako govorili o tem sivolasem starcu. Menil sem, da se moramo še najbolj ozirati nanj, zato sem obdržal svoje noge pod stolom.

»Ti si najin najstarejši sin.« mi je pravil oče.

»Rojen si eno leto po moji poroki s tvojo materjo. Ko sem vzel tvojo mater v zakon, je bilo še neko mlado

dekle, ki je upalo, da jo bom vzel za ženo. Zato ji je moja ženitev vcepila divje sovraštvo proti oni, ki jo je imela za svojo tekmovalko. Iz maščevanja te je ravno na dan, ko si postal šest mesecev star, ukradla ter odnesla v Francijo v Pariz, kjer te je pustila na cesti. Iskali smo te na vse mogoče načine, a do Pariza seveda nismo prišli, ker nisva mogla misliti, da te je odnesla tako daleč. Nisva te našla, in že sva mislila, da si mrtev in izgubljen za vedno, ko je ona ženska pred tremi meseci na smrt obolela ter je pred smrtjo odkrila resnico. Takoj sem odpotoval v Francijo in sem se odpravil k policijskemu komisarju onega okraja, kjer si bil izpostavljen. Tukaj sem izvedel, da te je za svojo vzela neki zidar iz Creuze-a, ravno oni, ki te je tudi našel in nemudoma sem se odpravil v Chavanon. Barberin mi je pravil, da te je dal v službo nekemu potujočemu godeu, Vitalisu, in da z njim potuješ po Franciji. Ker nisem mogel ostati v Franciji in poiskati Vitalisa, sem naprosil Barberina za to in sem mu izročil denar, da je lahko šel v Pariz. Obenem sem mu naročil, naj obvesti tvrdko Greth and Galley, ki je imela mojo zadevo v rokah. Tja naj bi sporočil tudi takoj, ko te najde. Naslova mu pa zato nisem pustil, ker živimo v Londonu le čez zimo, poleti nimreč potujemo po Angliji in Škotski z vozovi in rodbino zaradi našega kramarskega poklica. Vidiš dečko, tako smo te našli, in po trinajstih letih zopet zavzemaš mesto v svoji družini. Razumem, da si še nekoliko preplašen, ker nas še ne poznaš in ne razumeš to, kar govorimo in tudi mi tebe ne razumemo. A upam, da se boš kmalu privadil.«

Gotovo da se bom kmalu privadil. To je bilo naravno, saj sem vendar bil v svoji družini, in oni, s katerimi bom živel, so moj oče, moja mati, brata in sestri.

36

Zveza med Crnim in Severnim ledenim morjem. Iz Moskve poročajo, bodo začeli graditi vodno zvezo Kama — Pešora. Celokupna dolžina plovne proge bo znašala 3000 km in bo vezala Kaspijsko morje s Severnim ledenim morjem; ko se pa otvori kanal med Volgo in Donom, bo odprta plovna pot med Crnim morjem in Severnim ledenim morjem. Ob jezovih se zgradi tri velike električne centrale, ki bodo proizvajale letno 800 milijonov kilovatnih ur. Stroški vodne zveze so proračunani na 120 do 130 milijonov rubljev; od tega odpade na električne naprave 70 do 80 milijonov.

V šoli. »Tonček, če vam dajemo vaše krave dnevno 30 litrov mleka in če porabite sami od tega tretjino, koliko mleka prodaste?« »Gospod, tega vam ne smem povedati, ker so mi doma prepovedali.«

Barva las. »Torej, gospodične, sedaj mi pa povejte, katera dekleta imajo več sreče: črnolaskne ali blondinke?« »To vam pove moja prijateljica, ki se poskusila te obe barvi.

PRAVA MILA ZDRAVJA IN LEPOTE

s znamko „ELSA“.

Lilijino mlečno milo posebno fino cvetno milo

Lilijino kreme milo zelo blago delu oči

Kumensjakovo milo, tudi za otroke.

Glicerinsko milo, tudi za razpokano kožo

Boraksovo milo za solnčne pege.

Katranovo milo za glavo in lase.

Milo za britje, higiensko čisto, vsebuje medicinsko dobro delujočo sestavo, ki so potrebna za zdravje in lepoto. Kdor jih enkrat poskusi, jim ostane zvest.

Storite tudi Vi tako, pomagalo bo tudi Vam!

8 pošto 3 kosov mila v poljubni izbiri, če se pošlje denar nasreč 52 Din, brez vseh daljnjih stroškov, ali s povzajem 62 Din. Zraven

Fellerjeva „Elsa-Creme“ pomada za zaščito lica in kože. Fellerjeva Elsa-pomada za rasti las, za naprej poslanih 40 Din 2 lončka brez vseh daljnjih stroškov, ali s povzajem 50 Din. Elsadont krema za sobe Din 830, Elsa-Shampoo za pranje glave Din 230, Elsa-Sachet dišeča blaznina Din 670 — Naroča se pri lekarnarju

ZVOGEN V FELLER, Stubica Donja Elsatrg 16
SAVSKA BANOVINA.

»Sem slišal, da nameravate zidati novo hišo.«
»Seveda. Kdaj ste pa že slišal, da bi kdo zidal staro hišo?«

IZJAVA.

Jaz podpisana Knez Alojzija, posestnica v Novem gradu pri Radečah, obžalujem, da sem z neresničnimi dolžitvami in namigavanji žalila Antonijo Kranjc in njene sestre iz Nežane, preklicujem vse te obdolžitve in se zahvaljujem, da je ona odstopila od tožbe.

V Radečah, dne 6. marca 1931.

Knez Alojzija, l. r.

Mnogi ljudje kašljajo

in trpe na pljučnem kataru in težkem prehlajenju. Varujte se pravočasno in rabite

Sulfolan

Takoj v začetku uporabe se kašelj zmanjšuje, boli v bronhijah in pljučih pa pojenjujejo. Dobiva se v vseh lekarnah in pri edinem proizvajalcu

Apol. ARKO, Zagreb, Illica 12

Fant pride v gostilno s steklenico: »Dajte mi tu notri pol litra vina.« — »Kakšno, belo ali rdečo?« — »Je vseeno, saj je za nekega slepca.«

Ure, zlatnino in srebrnino

kupite poceni in dobro pri tvrdki

H. SUTTNER
Ljubljana 1

Prešernova ulica št. 4

Razpošilja se na vse kraje Evrope, Amerike, Afrike, Azije in Avstralije.

Lastna protokolirana tovarna ur v Švici. Ure v vseh cenah od Din 44 — naprej. Št. 120. Kovnasta anker ura Din 44 —, s sekundnim kazalcem Din 78 —.

Št. 121. Ista z radijem Din 58 —, s sekundnim kazalcem Din 94 —. Št. 125. Budilna ura 16 cm visoka Din 49 —, z radijem Din 76 —. Zahtevajte veliki ilustrovani cenik zastoj in poštine prosto od

H. SUTTNER, LJUBLJANA 1

Ona: »Ta fotografija me kaže kar za deset let mlajšo.«

On: No, potem se ti ni treba deset let fotografirati.«

TO JE LJUBKA ŽENSKA

počuti se sveža, oči so ji bistre, zdrava je, vitka, ves njen pojav je utelešen v plemenitosti, stasitosti in lepoti, z eno besedo utelešeni tip elegantne svetovne dame, a njena tajnost: kako je dosegla toliko ljubkosti in lepote, to sijajno, nežno, baržunasto polt?

Ona pije vsak dan »PLANINKA« čaj iz alpskih zdravilnih rastlin to deluje pri njej čudovito.

Neznane so ji prebavne težave, utrujenost in slabost, potrto in glavobol, ona ni podvržena nerazpoloženju in muhavosti, počuti se vedno čila kot riba v vodi, ona je idealna ženska, ki je po pravici ponosna na svojo vitko linijo.

Zlasti zdaj spomladi ni mogoče dovolj priporočiti 8 do 12-tedenskega zdravljenja s »PLANINKA« čajem, ki sestoji večinoma iz domačih alpskih rastlin.

Začnite tudi Vi še danes s

„PLANINKA“ čajem Bahovec

Očarani boste. Dobi se v lekarnah. Odklonite potvorbe in zahtevajte izrecno »PLANINKA« čaj Bahovec v plombiranih zavojih po Din 20 in z napisom proizvajalca

Lekarna

Mr. Bahovec

Ljubljana

Slabi zoble

kvartijo najlepši obraz. Neprijeten duh ust je zopr. Obe hibi odstranite z uporabo krasno osvežujoče Chlorodont-paste. Zobje dobijo krasen sijaj slonovine, posebno z uporabo zobčaste Chlorodont-ke, ker ista čisti zobe tudi na njih straneh ter odstranjuje ostanke jedi, ki povzročajo gnuloto. Poskusite najprej z malo tubo Chlorodont-paste, ki stane Din. 8.— Chlorodont-ščetka za otroke, za dame (mečke ščetine), za gospode (trde ščetine). Pristno samo v originalnem modro-zelenem omotu z napisom Chlorodont. Dobiva se povsod. — Pošljite nam ta oglas kot tiskovino (omot ne zalepiti) dobili boste brezplačno eno poskusno tubo za večkratno uporabo. Tovarnice Zlatorog, Oddelek Chlorodont, Maribor. 5.

NEDELJSKI SLOVENEK

Naslov: »SLOVENEK«
Ljubljana, Jagoslov. tiskarna

na 16 velikih straneh in še s prilogo slik na 8 straneh v bakrotisku. — Najbolje nedeljsko čtivo. — Stane za eno četrtletje samo 90 Din

»Z vašim delom sem prav zadovoljen. Tu, vzemite to izvrstno cigaro, ampak, kadite jo šele po kosilu.«

»Hvala, gospod ravnatelj. Kdaj pa naj pridem h kosilu?«

»Stavne parcele se prodaj ob pr metni ce-ti 5 mi- ut od kolodvora. - Zraven tudi voda in razsvetljava. - Poizve se pri Fr. Camern k, Guncelj, Št. Vid nad Ljubljano.

Mali oglasnik

Vsaka drobna vrstica ali nje prostor velja za enkrat Din 5. Naročniki »Domoljuba« plačajo samo polovico, ako kupujejo kmetijske potrebščine ali prodajajo svoje pridelke ali iščejo poslov oziroma obrtniki pomočnikov ali vajencev in narobe.

1.000 Din tedensko

zasluzite z obiskova-njem v Vašem okraju. Znamko za odgovor. - Tovarna Kosm s, Ljubljana, pošt predal 307.

Hišnica

nad 15 let sta-rega, pošteno-ga, ki ima veselje pasti živino in delati kmečka dela, sprejem v službo. Plača po dogo-voru. - Medic Franc, Otavec št. 9 pri Crnom-lju, Dolensko.

Bencinmotor

3 HP za žaganje drv in mlačev ugodno napro taj. Ponudbe pod »Malo rabljen« na upra-vo Domoljuba.

Pekovski vajenec

poštenih staršev, ki ima veselje za pekovsko obrt, se išče. Učna doba traja 3 leta in pol z vsi brezplačno oskrbo v hiši. - Naslov pove uprava Domoljuba pod št. 2568.

Pomaranče in limone

italjanskega in špan-skega izvora in ze-njave vedno sveže prvovrstno blago nudl Celestina Glavnik, Ljubljana, Pogačarjev trg 1.

Konjar

trezen, marljiv, dobi stalno slu bo na posestvu ri Ljubljani. Plača po dogo-voru. Naslov in upravi Domoljuba pod št. 2380.

Paročniki

želi 32 letni mladenič 175 cm visok strojnik, vešč udi poljedelsk ga dela z 20 000 Din pre-moženja kmečko dek'e ali vrlivo brez otrok. 2 stara človeka oče in m ti, ništa ovira. Ponudbe pod »A. H.«

Mlin

s tremi tečaj. stanovanje, dva merna ka posetve in malo gozla na rodaj Podpečmi. Naslov: Anton Kotar Storojce 31, pošta Sv. Križ pri Litiji.

»Pomislite, oče, novi učitelj me je danes pre- tepel.« — »Gotovo si zaslužil, on je vendar tvoj vzgojitelj.« — »Že res, oče, toda z vzgojo se ne prične na zadnji strani.«

Neki tujec je prišel v Aberdeen na Škotskem majhno mesto, ki je znano po vsem svetu, da v njem prebivajo najbolj varčni ljudje. Čudil se je, ko je videl, da imajo vsi psi in mačke odrezane repe. Vprašal je po vzroku nekega Aberdeenca. Ta se je najpreje čudil nevednežu, nato pa po-jasnil: »Ko pozimi kurimo peči in prihaja v sobo pes ali mačka, se pri odpiranju vrat izgubi precej toplote. Da pa vrata ne ostanejo predolgo odprta, smo enostavno vsem mačkam in psom repe od-stranili.«

Stara gospa: »Čemu pa ne daste fantku tega kar hoče imeti, da bo potem nehaj kričati?«

Mlada žena: »Po vsej sili hoče, da mu od-trgam dve češnji z vašega klobuka.«

Rebeka: »Kako to, Izak, da kadar te kaka uš ugrizne, sežeš za srajco in jo kakoj imaš?«

Izak: »Zato, ker če zraven sežem, jo imam tudi takoj.«

Katera žival ima talent za lekarnarja? Koza. Ta namreč išče zelišča in daje kroglice.

Ko je Amundsen odhajal na severni tečaj, je iskal tri izredno pogumne sopotnike. Oglasil se je tudi neki žid. »Bomo videli, če imate pogum,« je dejal Amundsen ter iz daljave 10 metrov židu pre-strelil klobuk. Ta ni niti z očesom trenil. Nato mu je izstrelil karto z roke. Tudi zdaj je ostal jud mi-ren, ker je pač hotel poceni na sever.

»Izvrstno,« je dejal Amundsen, »all imate morda kakšno željo, katero vam lahko izpolnim?«

»Da,« pravi jud, »prosim če mi hitro daste sveže spodnje hlače.«

»Sara,« je dejal Moric, »nekaj sem ti prinesel.«

»Kaj pa, zlati moj Moric,« — »Nekaj za vrat.«

»Morda ovratnico biserov?« — »Ne, pač pa kos dobrega mila.«

Točnost

je najboljša lastnost vsakega človeka, za kar pa je neobhodno potrebna dobra ura, katero si lahko na-bavite za mal denar samo v Trgovskem domu Stermecki. — Nikel Anker-remon-toar 43 Din, gravi-rana Anker švicar-ska 64 Din, Remon-toar zaprta (dvojni pokrov) 79 Din. Tu/a posrebrena, zaprta 120 Din, budilka 45 Din, stenska ura s kukavico 200 Din.

Trgovski dom

Stermecki, Celje 19

Pišite po novi, veliki, illustri- raul cenik!

Kar ne ugaja, se zamenja ali vrne denar.

Pozor gozdarij in trgovci!

Nabavite si prvovrsten izdelek eskir in plankač, katere pošiljam po pošti. — Cene nizke. — Za vsak komad prevzamem re-rancijo. Trgovcem dajem popust. MATEVŽ KRMELJ, Log, pošta Škofja Loka.

Fige in ške stive bosanske in brinje

vseh vrst nudi najcenejo
FRAN POGAČNIK, LJUBLJANA
Dunajska cesta 36.

Sodnik: »Kdaj ste rojeni?«
Prvi obtoženec: 1. septembra 1898.«
Sodnik: »A vi?«
Drugi obtoženec: »Tudi 1. septembra 1898.«
Sodnik: »Potem takem sta dvojčka?«
Oba: »Da!«
Sodnik: »Kje ste rojeni?«
Prvi obtoženec: »V Medvodah.«
Sodnik drugemu obtožencu: »In vi seveda tudi tam?«
Drugi obtoženec: »No, jaz v Vižmarjih.«
Sodnik: »Kako to?«
Drugi obtoženec: »Ker se je moja mati takrat peljala z vlakom iz Kranja v ljubljansko bolnico.«

Pekovskega valenca

sprejemem. - Hrana in stanovanje v hiši. — Mian Zupanc, Toplice pri novo-n mestu.

Zavedni slov. rebelarji

kupujejo prvovr- vrsne čebelarke po rebelšine in zaj-mčeno pristne satnje po konkurenčni cenah le pri Blagovnem oddelku Čebelarskega društva, Ljubljana, Vošnjakova ulica 4.

Iščem dekle

za kme- čka de.a, staro od 20 do 35 let, pridno in rošteno — plača po dogovoru — Franc Kovač, Brdo 5, Ihan p. Dom ale.

Čevlarskega valenca

poštenega, kmetijskih staršev, sprejemem takoj. Hrana in stanovanje v hiši. — Ciril Zrnc, Begunje 78, pri Lesch.

Brnie kraško

prvovrstno prodaja ro najnižji cen: Ed. Pišler, Vrhn ka.

Posestvo

na pro-taj, v okolič Bre- žice, 10 minut do žele- zn ške posta e. Več se izve pri lastniku. — M. J. Brezina št. 29 Bre žice.

2 leščeca gepeljna

kom letna v dobrem stanju ugodno prodam radi elektrike. Istotam se roda tudi nov pos-nemalnik Alfa 60 litrov. — Poizve se pri Franc Pesjak, Koritno, Bled.

Čevlarskega valenca

od 14—15 let starega sprejme po dogovoru Peter Bertoneelj, Go-deš št. 39, p. Škofja Loka.

Ridove pleve

prodam. Ludvik Zavašnik, To-mačevo 25, p. Moste.

BOGOLJUB

najboljši in najlepše opremljeni nabožni mesečnik v naši državi, s slikami v bakrotisku. Stane letno Din 20.—. Pišite, da se vam pošlje na ogled. — Naslov: »BOGOLJUB«, LJUBLJANA - JUGOSL. TISKARNA

Pomlad prihaja - Odložite visoko zimsko obutev - Nosite polčevlje

Udobna široka obutev je za angleške tkanine enako moderna kot špičasti čevlji za temno večerno obleko. Nosite obutev, ki odgovarja namenu in Vašemu poklicu. Naši sotrudniki Vam bodo pomagali s strokovnim nasvetom pri izbiri primerne obutve.

Naklonite nam Vaše zaupanje

Bata

Vrsta 1937-22

Vi, ki ste izpostavljeni štrapaču, rabite spomladi lažje čevlje. Evo jih, s trpežnim gumijastim podplatom po neverjetno nizki ceni.

Vrsta 3637-22

Siroka oblika tega čevlja Vam zajamči udobnost tudi pri največjem štrapaču. - Enaki iz ševroja ortopedični za isto ceno.

Vrsta 6637-11

Obleke iz angleške tkanine ne morete nositi brez te oblike športnega čevlja. Ima mo jih v črni in rjavi barvi. J-100

Hišni gospodar gospodu, ki išče stanovanje: »Da, stanovanje z dvema sobama, kuhinjo in priklonami je na razpolago, štiri sto dinarjev mesečno. Toda pse, mačke, klavir, gramofon, radio in druge take stvari ne trpim v hiši.«
Najemnik: »Ali vas bo morda motilo, ker moji čevlji nekoliko škripljejo?«

Češki semenski **OVES**

LUCERNO banatsko, ki se je do sedaj za naše kraje najbolje obnesla, in druga semena za polje in travnike nudi

Fran Pogačnik, Ljubljana, Dunajska c. 36

»Včeraj ste me nalagali, da vam dam dopust ker bi radi svojo taščo pokopali? Danes pa sem vašo taščo videl v parku.«

»Oprostite, gospod predstojnik, saj nisem dejal, da je umrla, pač pa le, da bi bil rad pri njenem pogrebu.«

Brezobrestna posojila

za zidavo hiš, za nakup hiš in posestev, za prevzem hipotek na hišah in posestvih daje svoj m članom

„Jugrad“

Jugoslovenska gradbena in kreditna zadruga r. z. o. z. v Ljubljani, Kolodvorska ulica 35/1.

Pravila proti plačilu Din 5.— v znamkah. Za odgovor prosimo znamko.

Uradne ure od 8—12 in od 14—18.

Kmetska zveza zastopa koristi kmetskega stanu!

»Vi, gospod, klobuk doli,« je zaklical nekdo Vrtačniku, ravno ko je godba na restavracijskem vrtu zaigrala neko koračnico.

»Čemu,« se je začudil Vrtačnik, »saj ne igrajo narodno himno.«

»Vem, da ne,« se je zadržal oni, »toda moj klobuk imate!«

ČEBELARJI!

Vse čebelarске potrebščine dobite najceneje pri

FR. STUPICA, železnina,

Ljubljana, Gosposvetska 1.

Graparca se je spravila v postelj ter nataknila na nos očala. »Kaj pa to?« se začudi Grapar, ko je videl njeno nenavadno početje. Pravi nato ona: »Veš, sinoči so se mi v sanjah prikazale tri ševilke, katerih pa nisem dobro razločila. Da se mi to zopet ne pripeti, bom spala z očali.«

Ljudska posojilnica

reg. zadruga z neomejeno zavezo v Ljubljani

obrestuje hranilne vloge po najugodnejši obrestni meri, vezane vloge po dogovoru ter brez vsakega odbitka. — Tudi rentni davek plačuje posojilnica sama.

Svoje prostore ima tik za frančiškansko cerkvijo v lastni palači, zidani še pred vojno iz lastnih sredstev. Poleg jamstva, ki ga nudi lastna palača, veleposestvo in drugo lastno premoženje, jamčijo pri Ljudski posojilnici kot zadrugi z **neomejenim** jamstvom za vloge vsi člani s svojim premoženjem, ki presega večkratno vrednost vseh vlog.

Hranilne vloge znašajo nad 190 milijonov Din.